

RB MAGAZYN ZINE

wrzesień 9/2017

**RESORT FINANSÓW
PUBLIKUJE ROBOCZĄ WERSJĘ
SPRAWOZDANIA CBCR**

**INTERPRETACJA
PODATKOWA**
- CZY WARTO Z NIEJ
KORZYSTAĆ?

KONTROLA KRZYŻOWA
NIE TYLKO U KONTRAHENTA

ANDRZEJ DMOWSKI

LIKWIDACJA SPECJALNYCH STREF EKONOMICZNYCH. POCHOPNY KROK W DOBRYM KIERUNKU

**DOBRA WIARA JAKO
OCHRONA PRZED SANKCJĄ VAT**

**ODPOWIEDZIALNOŚĆ
PRZEDSIĘBIORCY**
ZA NIEDOPEŁNIENIE NADZORU

SZKOLENIA ZAMKNIĘTE SZYTE NA MIARĘ

4 proste kroki:

1. Projektowanie

Zastanów się jak wygląda idealne szkolenie. Jakie miejsce będzie dla Ciebie najlepsze? Jaki zakres tematyczny najbardziej Ci odpowiada? Czego potrzebują Twoi pracownicy?

2. Konstruowanie

Przygotuj zapytanie i wyślij emaile na adres:
kinga.szostak@russellbedford.pl lub zadzwoń +48 533 339 801

3. Tworzenie, przymiarki, poprawki

Jeśli nie masz koncepcji wydarzenia, nasz doświadczony personel doradzi i zaproponuje rozwiązanie w ciągu 24h od otrzymania zapytania. Program i kwestie organizacyjne szkolenia mogą być dostosowane do potrzeb Klienta i mogą być modyfikowane na każdym etapie ustalania szczegółów.

4. Gotowy produkt

Otrzymasz ofertę szkoleniową zawsze na miarę, z gwarancją satysfakcji i ceną najlepiej dopasowaną do skali przedsięwzięcia. Uczestnicy w szkolenia otrzymują od nas rozwiązania konkretnych problemów, z jakimi spotykają się podczas codziennej działalności.

Kontakt

Kinga Szostak

tel: +48 22 276 61 84, kom: +48 533 339 801

email: kinga.szostak@russellbedford.pl

4

LIKWIDACJA SPECJALNYCH STREF
EKONOMICZNYCH. POCHOPNY KROK W
DOBRYM KIERUNKU

Autor: dr Andrzej Dmowski

8

SKUTECZNIEJSZA KONTROLA W KWESTII
ROZLICZANIA VAT

Autor: Piotr Bachnik

26

UWAGA NA OUTSOURCING PRACOWNICZY

Autor: Emila Paślawska

SPIS TREŚCI

Wrzesień / 2017

TEMAT NUMERU

Likwidacja specjalnych stref ekonomicznych. Pochopny krok w dobrym kierunku4

PODATKI

Resort finansów publikuje roboczą wersję powiadomienia CbCR.....6

Skuteczniejsza kontrola w kwestii rozliczania VAT8

Interpretacja podatkowa - czy warto z niej korzystać?9

Klauzula o unikaniu opodatkowania10

Obowiązek dokumentacji cen transferowych wobec podwyższenia kapitału zakładowego podmiotu powiązanego12

Kontrola krzyżowa nie tylko u kontrahenta13

Dlaczego warto zwrócić uwagę na Country-by-Country Reporting?14

Informacje zawarte w dokumentacji podatkowej finalnie opublikowane w Rozporządzeniu Ministra Rozwoju i Finansów - komentarz do nowej regulacji17

PRAWO

Skutki nieprawidłowej reprezentacji spółki z ograniczoną odpowiedzialnością21

Należyta staranność w postaci weryfikacji kontrahenta przez przedsiębiorcę22

Będzie łatwiej odzyskać dług23

Dobra wiara jako ochrona przed sankcją VAT24

PRAWO

Uwaga na outsourcing pracowniczy

Trybunał Konstytucyjny rozstrzygnie o zgodności z Konstytucją art. 8 ust. 2a ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych25

Uwaga na outsourcing pracowniczy26

Odpowiedzialność przedsiębiorcy za niedopełnienie nadzoru27

Praktyczne aspekty kontroli i odwołań od decyzji ZUS w zakresie podważenia decyzji28

Uważaj przedsiębiorco - niebezpieczne zmiany w ustawie systemowej29

INTERNATIONAL

New IRS global compliance initiatives – impacting US businesses, and beyond31

Idea Asesores increases Russell Bedford presence in Spain32

Informacje zawarte w tej publikacji są tylko dla celów informacyjnych i nie stanowią profesjonalnego doradztwa z zakresu księgowości, podatków, biznesu czy porad prawnych. Ustawy i przepisy zmieniają się szybko, więc informacje zawarte w niniejszym dokumencie mogą nie być kompletne i aktualne. Proszę kontaktować się z profesjonalnym doradcą przed podjęciem jakichkolwiek działań na podstawie zawartych informacji.

SZANOWNI PAŃSTWO

POLITYKA CEN TRANSAKCYJNYCH TO NASZ KONIK, O KTÓRYM Z PASJĄ DYSKUTUJEMY I O KTÓRYM CHĘTNIE PISZEMY. OBSZERNIE OMAWIANY TĘ TEMATYKĘ PODCZAS KONFERENCJI CENY TRANSFEROWE RUSSELL BEDFORD. TAKŻE NA ŁAMACH RB MAGAZINE PRZYGLĄDAMY SIĘ NIEKTÓRYM KWESTIOM, JAKIE WPŁYWAJĄ NA SPOSÓB PRZYGOTOWYWANIA DOKUMENTACJI. I TAK – W TYM NUMERZE PAWEŁ KULA ZWRACA UWAGĘ NA OBOWIĄZEK DOKUMENTACJI CEN TRANSFEROWYCH WOBEC PODWYŻSZONEGO KAPITAŁU ZAKŁADOWEGO PODMIOTU POWIĄZANEGO, A LESZEK DUTKIEWICZ WYCZERPUJĄCO PISZE O NOWYCH, MINISTERIALNYCH ROZPORZĄDZENIACH W SPRAWIE INFORMACJI ZAWARTYCH W DOKUMENTACJI PODATKOWEJ, TAKŻE TEJ DOTYCZĄCEJ CEN TRANSFEROWYCH.

Świeże rozporządzenia, na które czekano niecierpliwie od kilku miesięcy, mają być ułatwieniem, ale jak to zwykle bywa, budzą szereg wątpliwości. Nowa konstrukcja dokumentacji podatkowej cen transakcyjnych jest „trzy poziomowa”. Składają się na nią dokument „local file” – podstawowa dokumentacja cen transakcyjnych, dokument „master file” oraz dokument „domestic file”. Skompletowanie i przygotowanie papierów pod tym kątem, nie jest rzeczą prostą, ale przy odrobinie specjalistycznego wsparcia, można się z tym łatwo uporać.

W tym numerze bierzemy na warsztat sporo tematów, bo też wrzesień to ten miesiąc, kiedy zawsze sporo się dzieje. Dr Andrzej Dmowski pochyla się nad zasadnością reform SSE, Bożena Pawłowska pisze o nowym kształcie sprawozdania CbCR. W dziale podatkowym zastanawiamy się także nad korzyściami, jakie płyną z korzystania z interpretacji podatkowej. Dział prawny nie mógł pominąć kwestii ułatwień w odzyskiwaniu długów, jakie daje Ustawa z 7 kwietnia 2017 r. o zmianie niektórych ustaw w celu ułatwienia dochodzenia wierzytelności. Na ten temat traktuje artykuł Emilii Paślawskiej „Będzie łatwiej odzyskać dług”. Zwracamy też uwagę na niebezpieczeństwa, jakie niesie ze sobą outsourcing pracowników.

Dużo tematów, dużo zmian, które już obowiązują lub są zaplanowane na najbliższe miesiące – warto się im przyglądać i być na bieżąco.

In the International section we write about new IRS global compliance initiatives – impacting US businesses, and beyond. We are currently seeing real estate information in Spain, more on this is available in the next article in this section.

Miłej lektury

Katarzyna Kowalczyk

Redaktor naczelna

WRZESIEŃ NR 9 (33) 2017

RB Magazine
ul. Marynarska 11, 02-674 Warszawa
tel. 22 276 61 84
www.russellbedford.pl/pl/glowna/o-nas/rb-magazine

Wydawca

Redaktor Naczelna
Katarzyna Kowalczyk
katarzyna.kowalczyk@russellbedford.pl

Reklama
e-mail: marketing@russellbedford.pl

Projekt i skład
PDWA Interactive Agency
ul. Banderii 4 lok. 321
01-164 Warszawa
www.pdwa.pl

LIKWIDACJA SPECJALNYCH STREF EKONOMICZNYCH. POCHOPNY KROK W DOBRYM KIERUNKU

Ministerstwo Rozwoju i Finansów zapowiada rewolucję w strukturze specjalnych stref ekonomicznych (SSE). Dotychczasowy system ma zostać zlikwidowany, a na jego miejscu powstać zupełnie nowy. Pojawia się jednak pytanie, czy polskie SSE osiągnące sukcesy w międzynarodowych rankingach wymagają aż tak wielkiej przebudowy

W Polsce funkcjonuje czternaście specjalnych stref ekonomicznych. Największe sukcesy osiągają te zlokalizowane w Krakowie i w Katowicach. Mniej znane są położone m. in. w Suwałkach, Mielcu i Słupsku. Ponadto wszystkie SSE mogą tworzyć „wydziały

zamiejscowe”. Z tego powodu żadne ograniczenia terytorialne nie funkcjonują, w każdym regionie można ubiegać się o rozszerzenie strefy w celu przyciągnięcia inwestycji. Istotą tej struktury są ulgi podatkowe dla przedsiębiorców.

Sukcesy polskich miast w światowych rankingach

Każdego roku powstają rankingi specjalnych stref ekonomicznych, w których polskie lokalizacje odnoszą znaczące sukcesy. Na szczególną uwagę

zastępują dwa miasta: Katowice oraz Kraków.

W corocznym rankingu FDI Global Free Zones of the Year przyznano ogromne wyróżnienie stolicy Górnego Śląska. W latach 2015 oraz 2016 Katowicka Specjalna Strefa Ekonomiczna została zwycięzcą w Europie. W rankingu doceniono współpracę lokalnych władz samorządowych z inwestorami oraz instytucjami edukacyjnymi w celu stworzenia optymalnego środowiska do rozwoju.

Niecałe sto kilometrów od Katowic znajduje się kolejna SSE o uznanej renomie. Kraków oferuje inwestorom świetną infrastrukturę oraz szerokie kadry kształcone przez miejscowe uczelnie. Stolica Małopolski jest jednym ze światowych liderów w dziedzinie outsourcing (wsparcie i obsługa biznesu przez firmę zewnętrzną). Ogromną ilość miejsc pracy tworzą tu zwłaszcza międzynarodowe banki inwestycyjne, które dają szansę na zatrudnienie nie tylko absolwentom kierunków ekonomicznych. Krakowska SSE oferuje szerokie możliwości kariery zawodowej. Przykładowo, jeden z największych na świecie banków inwestycyjnych wybrał Kraków jako lokalizację strategiczną, tworząc tam ok. 3 tys. miejsc pracy.

W rankingu Tholons Top 100 Outsourcing Destinations 2016 stolicę Małopolski sklasyfikowano na dziewiątym miejscu na świecie i pierwszym w Europie.

Według rządu potrzebna jest rewolucja

Sukcesy polskich SSE w światowych rankingach mogą robić wrażenie. Nawet najlepszą strukturę można reformować, jednak w przypadku tych dobrze funkcjonujących zmiany powinny być raczej ostrożne niż rewolucyjne.

Minister Morawiecki zapowiada całkowitą przebudowę. Według jego zapowiedzi, „to co dziś proponujemy nie jest drobną korektą, tylko prawdziwym prorozwojowym przełomem”.

Rząd planuje, że obecny system SSE zostanie zlikwidowany, a na jego miejscu powstanie zupełnie nowa struktura. Według planów Ministerstwa Rozwoju i Finansów terytorium całego kraju zostanie jednolitym obszarem inwestycyjnym.

Ulgi inwestycyjne na nowych zasadach

Minister Morawiecki zapowiedział, że ulgi podatkowe będą zależne od trzech kryteriów: lokalizacja inwestycji, charakter inwestycji oraz jakość tworzonych miejsc pracy. Projektowana przebudowa nie przewiduje ograniczeń terytorialnych.

Potencjalny wpływ na inwestycje

Na razie plany ministerstwa mają kształt ogólnego zarysu. Nie jest łatwo ocenić czy jest to krok w dobrym, czy złym kierunku. Należy jednak wziąć pod uwagę, że inwestorzy wolą stabilność niż niepewność. Z tego powodu wszelkie zmiany w omawianej kwestii powinny być bardzo wyważone i szeroko konsultowane. Konieczne jest zasięgnięcie opinii nie tylko ekonomistów, ale też przedsiębiorców działających w obecnych SSE.

Zmieniająca się rzeczywistość gospodarcza sprawia, że nawet najlepsze rozwiązania mogą wymagać korekty. Nie można jednak nie doceniać sukcesów, które już zostały osiągnięte. Inicjatywa reformowania specjalnych stref ekonomicznych nie jest niczym złym – musimy jednak pamiętać, że w tej kwestii mamy dużo nie tylko do zyskania, ale też do stracenia.

Sukcesy polskich SSE w światowych rankingach mogą robić wrażenie. Nawet najlepszą strukturę można reformować, jednak w przypadku tych dobrze funkcjonujących zmiany powinny być raczej ostrożne niż rewolucyjne. Minister Morawiecki zapowiada całkowitą przebudowę. Według jego zapowiedzi, „to co dziś proponujemy nie jest drobną korektą, tylko prawdziwym prorozwojowym przełomem”.

DR ANDRZEJ DMOWSKI

Partner Zarządzający Russell Bedford, Doktor Nauk Prawnych, Adwokat, Doradca Podatkowy, Doradca Restrukturyzacyjny, Certified Public Accountant – Biegły Rewident w Irlandii, Certified Fraud Examiner - Biegły ds. Wykrywania Przystępstw i Nadużyć Gospodarczych, Certified Internal Controls Auditor - Międzynarodowy Audytor Wewnętrzny. Absolwent University of Cambridge - British Centre for English and European Legal Studies - Faculty of Law and Administration, absolwent i stypendysta Wydziału Prawa i Administracji Uniwersytetu Warszawskiego. Specjalizuje się w rozliczeniach transakcji między podmiotami powiązаныmi - transfer pricing, aspektach prawno-podatkowych M&A oraz zagadnieniach dotyczących pochodnych instrumentów finansowych.

RESORT FINANSÓW PUBLIKUJE ROBOCZĄ WERSJĘ POWIADOMIENIA CBCR

Ministerstwo Finansów w komunikacie z dnia 1 sierpnia 2017 r. poinformowało o opublikowaniu roboczej wersji wzoru powiadomienia CbCR w formie dokumentu elektronicznego a także zamiarze przygotowania formularza interaktywnego CBC-P.

Od 2016 roku zaczęły obowiązywać przepisy dotyczące raportowania country-by-country, które uregulowane były początkowo w ustawie o podatku dochodowym od osób prawnych. Ich przeniesienie do nowej Ustawy o wymianie informacji podatkowych z innymi państwami (dalej: Ustawa) obowiązującej już od 4 kwietnia 2017 r., miało na celu uregulować wszelkie zagadnienia dotyczące wymiany informacji podatkowych między państwami w jednym akcie.

Ustawa reguluje m.in. kwestie zakresu danych przekazywanych w informacji o grupie podmiotów a także dodatkowych obowiązków sprawozdawczych o jednostkach wchodzących w skład grupy (dalej: sprawozdanie CbCR) oraz

nakłada na polskich podatników, należących do dużych grup międzynarodowych obowiązek zgłoszenia podmiotu odpowiedzialnego za przygotowanie sprawozdania CbCR (dalej: powiadomienie CbCR).

Sprawozdanie o grupie podmiotów

Sprawozdanie CbCR wymaga zgromadzenia i usystematyzowania wielu informacji o podmiotach działających w międzynarodowych grupach kapitałowych, ich opodatkowaniu a także prowadzonej działalności operacyjnej. Dokument ma służyć przede wszystkim weryfikacji, czy zysk powstający w międzynarodowych grupach kapitałowych jest opodatkowywany w poszczególnych jurysdykcjach odpowiednio do prowadzonej w nich

działalności gospodarczej przez jednostki grupy.

Zgodnie z art. 83 ust. 1 Ustawy, sprawozdanie CbCR powinno zostać przekazane Szefowi Krajowej Administracji Skarbowej w terminie 12 miesięcy od dnia zakończenia sprawozdawczego roku obrotowego.

Powiadomienie o jednostce raportującej

Ponadto art. 86 ust. 1 Ustawy, zawiera regulacje dotyczące powiadamiania właściwych organów Rzeczypospolitej Polskiej przez jednostki wchodzące w skład grupy podmiotów (zlokalizowane w Polsce), jaką rolę posiadają w związku z przedmiotową sprawozdawczością (jednostka dominująca, wyznaczona

jednostka, inna jednostka, składająca informację o grupie podmiotów w związku z regulacjami dotyczącymi tzw. wtórnej sprawozdawczości).

Powiadomienie CbCR składa się najpóźniej w ostatnim dniu sprawozdawczego roku obrotowego, przy czym dla roku sprawozdawczego 2016 będzie to termin wynikający z przepisu przejściowego, tj. w tym przypadku CbCR należy złożyć najpóźniej w terminie 10 miesięcy od ostatniego dnia tego sprawozdawczego roku obrotowego, tj. do 31 października 2017 r. (zakładając, że rok obrotowy podatnika pokrywa się z rokiem kalendarzowym).

Wątpliwości podatników

Przepisy Ustawy jednak dość lakonicznie wyjaśniały podatnikom wątpliwości co do formy i sposobu sporządzania i przedkładania tego raportu.

Szczegółowy zakres danych, które powinny być zawarte w tej informacji uzupełniono Rozporządzeniem Ministra Rozwoju i Finansów z dnia 13 czerwca 2017 r. w sprawie szczegółowego zakresu danych przekazywanych w informacji o grupie podmiotów oraz sposobu jej wypełniania.

Załącznik do Rozporządzenia zawiera instrukcję dotyczącą wypełniania CbCR, w szczególności doprecyzowującą pojęcia w zakresie jurysdykcji podatkowej, informacji o grupie podmiotów, źródeł danych wykorzystywanych do sporządzania CbCR, sposobu obliczania liczby pracowników czy w zakresie rodzaju działalności gospodarczej.

Pomimo opublikowania obu powyższych aktów prawnych podatnicy nadal mają problemy praktyczne w sporządzaniu sprawozdania m.in. w przypadku wystąpienia w trakcie badanego roku podatkowego przekształceń i likwidacji spółek grupy.

Wątpliwości dotyczą m.in.: w jaki sposób uwzględnić przychody wypracowane przez przejętą w trakcie badanego roku podatkowego spółkę z grupy przez inną spółkę zależną?

Powstaje pytanie czy spółkę przejętą należy wykazać w sprawozdaniu a następnie przyporządkować jej wypracowane do czasu przejścia przychody czy też wypracowane przez spółkę przejętą przychody uwzględnić w przychodach spółki przejmującej.

Ponadto nie jest jasne, czy w przypadku likwidacji spółki z grupy w trakcie roku podatkowego, należy ją uwzględnić w raporcie za pełny rok obrachunkowy?

Wzór powiadomienia CbCR

Celem ułatwienia podatnikom wywiązania się z obowiązku nałożonego Ustawą, a także ujednoczenia zakresu przekazywanych informacji Ministerstwo Finansów poinformowało, iż przygotowuje wzór powiadomienia CbCR w formie dokumentu elektronicznego

Jak poinformowało Ministerstwo Finansów, na stronie internetowej w zakładce Automatyczna wymiana informacji w sprawach podatkowych, opublikowana została robocza wersja powiadomienia CBC-P wraz z instrukcją, która zawiera opis elementów oraz wskazówki

dotyczące jego wypełnienia. Planowane jest również przygotowanie formularza interaktywnego CBC-P.

Kary za brak sprawozdania oraz powiadomienia CbCR

Warto podkreślić, że Ustawa przewiduje kary za brak złożenia zarówno sprawozdania jak i powiadomienia. Jednostki, które nie wywiążą się z obowiązków nałożonych Ustawą, będą podlegać karze pieniężnej w wysokości do 1 mln PLN (w zależności od rodzaju i zakresu naruszenia, dotychczasowej działalności jednostki i możliwości finansowych), nakładanej w drodze decyzji przez Szefa Krajowej Administracji Skarbowej.

Ponadto, w Kodeksie karnym skarbowym dodano art. 80d, zgodnie z którym osoba, która „działając w imieniu lub interesie podatnika, wbrew przepisom ustawy z dnia 9 marca 2017 r. o wymianie informacji podatkowych z innymi państwami, składa nieprawdziwą informację dla celów informacji o jednostkach wchodzących w skład grupy podmiotów podatek składający nieprawdziwe informacje o podmiotach wchodzących w skład grupy będzie podlegała karze grzywny do 240 stawek dziennych” (tj. w 2017 r. do ok. 6,4 mln PLN).

Warto pamiętać, że w przypadku grup o skomplikowanej strukturze wdrożenie sprawozdawczości CbCR będzie wymagać odpowiedniego, często skomplikowanego przygotowania, zwłaszcza że obejmuje ona nie tylko jednostki konsolidowane. Dlatego już dziś warto podjąć działania w grupie kapitałowej zmierzające do ustanowienia procedur raportowania na potrzeby CbCR.

BOŻENA PAWŁOWSKA

Starszy konsultant podatkowy. Od początku 2013 roku związana z kancelarią Russell Bedford Poland (biuro Katowice). Absolwent kierunku prawo na Wydziale Prawa i Administracji Uniwersytetu Śląskiego. Specjalizuje się w prawie podatkowym, doradzając klientom w bieżących sprawach związanych przede wszystkim z podatkiem VAT oraz podatkami dochodowymi. Oprócz wykształcenia prawniczego posiada wykształcenie w zakresie zarządzania przedsiębiorstwem. Autorka artykułów o tematyce prawnopodatkowej.

SKUTECZNIEJSZA KONTROLA W KWESTII ROZLICZANIA VAT

Porównanie wyników kontroli skarbowej przeprowadzonej w okresie III kwartałów 2015 roku w stosunku do III kwartałów 2016 roku pokazuje na większą jej skuteczność w biegu czasu. Przeglądając dane w zakresie wyników kontroli skarbowej w lat ubiegłych w obecnej chwili jest ona najskuteczniejsza od lat. Pomiędzy III kwartałem 2015 roku, a 2016 roku różnica jest olbrzymia tj. niespełna 870 milionów złotych porównują z ponad 1,5 miliarda złotych.

Jednym z największych problemów w dzisiejszych czasach, odnosząc się do rozliczeń VAT, jest zjawisko karuzeli VAT. Karuzele podatkowe są trudne do wykrycia ponieważ z reguły bierze w nich udział kilka lub nawet kilkanaście podmiotów. Często biorą w nieuczciwych transakcjach niczego nie świadome podmioty. Karuzela podatkowa polega na nieodprowadzaniu podatku VAT związanego z zawieraniem transakcjami przez nieuczciwe podmioty czego rezultatem jest pojawienie się zaległości w podatku VAT u uczciwych podatników którzy w sposób nieświadomy stali się

ofiarami danej karuzeli podatkowej.

Głównymi narzędziami kontrolującymi są przede wszystkim wprowadzona do polskiego systemu podatkowego klauzula przeciwko unikaniu opodatkowania, reforma administracji skarbowej tj. wejście w życie ustawy o Krajowej Administracji Skarbowej, kwestionowanie skutków transakcji na podstawie art. 199a Ordynacji podatkowej oraz art. 11 ustawy o CIT.

Największe ryzyko dotyczy podatników działających w branżach generujących wysokie obroty. Są to przede wszystkim

branża paliwowa, elektroniczna, metali, tworzyw sztucznych, motoryzacyjna, budowlana czy też IT.

Bardzo często się zdarza, iż problem karuzeli podatkowych dotyczy największych przedsiębiorstw, działających przez długi okres w tym także notowanych na giełdzie. Pokazuje to dobitnie, iż nawet duzi przedsiębiorcy, posiadający wewnętrznie rozbudowane procedury w zakresie uniknięcia współpracy z nieuczciwymi kontrahentami zostają ich ofiarami i nieświadomie uczestniczą w nielegalnym procederze karuzeli VAT.

PIOTR BACHNIK

Adwokat w kancelarii Russell Bedford Poland, związany z firmą od lutego 2016 roku. Posiada wykształcenie prawnicze, ukończył studia na Wydziale Prawa i Administracji Uniwersytetu Warszawskiego oraz jest absolwentem Szkoły Prawa Włoskiego i Europejskiego na WPiA UW prowadzonej wspólnie z Wydziałem Prawa Uniwersytetu w Katanii, Włochy. W latach 2014-2016 pracował w kancelarii Mamiński & Wspólnicy. Specjalizuje się w prawie karnym, egzekucji sądowej oraz prawie cywilnym. Posługuje się językiem angielskim wraz z terminologią prawniczą.

INTERPRETACJA PODATKOWA - CZY WARTO Z NIEJ KORZYSTAĆ?

Oczywiście! Wystąpienie do organu podatkowego z wnioskiem o indywidualną interpretację przepisów prawa podatkowego niesie ze sobą szereg korzyści.

Indywidualna interpretacja wydana przez Dyrektora Krajowej informacji Skarbowej daje pogląd co do tego jak organy podatkowe interpretują niejednokrotnie bardzo zawiłe przepisy prawa podatkowego.

Kolejną zaletą jest możliwość upewnienia się czy wykładnia konkretnych przepisów prawa podatkowego dokonana przez podatnika znajdzie uznanie organów podatkowych. Jest to niezwykle istotne przed podjęciem ważnej decyzji biznesowej i pozwala wykluczyć ewentualne ryzyka podatkowe wiążące się z przygotowaną transakcją już na wczesnym etapie jej planowania.

Co więcej, niezastosowanie się do interpretacji indywidualnej nie może szkodzić wnioskodawcy. Wnioskodawcy nie

może szkodzić także zastosowanie się do interpretacji indywidualnej. W przypadku zaś zastosowanie się do interpretacji, która uległa zmianie, stwierdzone jej wygaśnięcie lub interpretacji nie uwzględniono w rozstrzygnięciu sprawy podatkowej, nie wszczyna się postępowania w sprawach dotyczących wykroczeń lub przestępstw skarbowych oraz nie nalicza się odsetek za zwłokę.

Najważniejszą zaletą posiadania interpretacji podatkowej jest to, iż w przypadku zastosowania się do niej, w razie jej późniejszej zmiany lub nieuwzględnienia w toku postępowania podatkowego, następuje zwolnienie podatnika z obowiązku zapłaty podatku.

Co w sytuacji kiedy nie zgadzamy się z poglądem zaprezentowanym przez

organ podatkowy w interpretacji indywidualnej? Taką interpretację możemy zaskarżyć do sądu administracyjnego.

Skarga do sądu administracyjnego jest skutecznym narzędziem w sporze z organami podatkowymi, ponieważ opłata sądowa od jej wniesienia jest niska (200 zł). Dodatkową zachętą dla podatników powinno być to, iż sądy wielokrotnie przyznają im rację, uchylając zaskarżone interpretacje. Sądy nie stosują tak bardzo prefiksальной interpretacji prawa podatkowego jaka dominuje wśród funkcjonariuszy administracji podatkowej.

Podsumowując, interpretacja indywidualna może być gwarantem bezpiecznego kontaktu z organami podatkowymi w przyszłości.

MIKOŁAJ STANISŁAWSKI

Od 2017 r. związany z kancelarią Russell Bedford Poland. W 2007 r. ukończył Wydział Prawa i Administracji Uniwersytetu Warszawskiego. W latach 2008-2011 r. odbył aplikację adwokacką. Od 2011 r. wpisany na listę adwokatów przy Okręgowej Radzie Adwokackiej w Warszawie. W 2016 r. ukończył Podyplomowe Studium Podatków i Prawa Podatkowego UW. Specjalizuje się w sprawach podatkowych oraz karno-skarbowych.

KLAUZULA O UNIKANIU OPODATKOWANIA

Od ponad roku obowiązują przepisy, na podstawie których ponownie podjęto próbę wprowadzania do polskiego systemu prawnego klauzuli przeciwko unikaniu opodatkowania (zwanej również klauzulą obejścia prawa podatkowego). Po raz pierwszy instytucja ta pojawiła się w polskim prawie 1 stycznia 2003 r. Z uwagi na dalece nieprecyzyjne zapisy, klauzula obejścia prawa podatkowego została zakwestionowana przez Trybunał Konstytucyjny w wyroku z dnia 11 maja 2004 r. (sygn. akt K 4/03). Aktualnie obowiązujące przepisy w sposób znacznie bardziej szczegółowy regulują tą materię. Istnieje jednak szereg niebezpieczeństw, które mogą dotknąć nieprzygotowanego podatnika.

Realizując zamiar ponownego wprowadzenia do systemu prawnego klauzuli, zdecydowano się na dodanie do przepisów Ordynacji podatkowej Działu IIIa, gdzie umieszczono procedurę badania czynności dokonanych przez podatników oraz zasady postępowania w przypadku „wykrycia”, iż celem czynności dokonanej przez podatnika było przede wszystkim osiągnięcie korzyści podatkowej.

Ustawodawca operuje pojęciem unikania opodatkowania. Czym ono jest? Unikanie opodatkowania definiuje się jako dokonanie sztucznej czynności przede wszystkim w celu osiągnięcia korzyści podatkowej. Sztuczność polegać ma na takim działaniu, które nie zostałoby zastosowane przez podmiot działający roz-

sądnie i kierujący się zgodnymi z prawem celami innymi niż osiągnięcie korzyści podatkowej.

Przepisy te weszły w życie 15 lipca 2016 r. i od tego dnia organy podatkowe posiadają nowy środek skutecznego zakwestionowania czynności dokonanej przez podatnika. Rok obowiązywania tych przepisów pozwala na dostrzeżenie trendów jakie powstały na gruncie ich stosowania w praktyce.

Znamienny jest fakt, iż do tej pory, Szef Krajowej Administracji Podatkowej nie wydał żadnej decyzji w oparciu o przepis z art. 119a Ordynacji podatkowej. Dostrzegalna jest jednak zmiana nastawienia wobec podatników, którzy w ocenie

organów podatkowych, dokonywali czynności pozornych lub takich, które spowodowały znaczące zmniejszenie zobowiązania podatkowego. Warto wspomnieć, że działania takie są podejmowane, mimo tego, że jeszcze kilka lat temu uzyskiwano interpretacje podatkowe pozytywnie oceniające stany faktyczne i prawne prezentowane przez podatników, które obecnie są kwestionowane. Sytuacja taka dotyczy nie tylko wielkich graczy notowanych na giełdzie papierów wartościowych w Warszawie, ale także mniejszych podmiotów, dokonujących w latach ubiegłych różnorodnych czynności prawnych, które obecnie są przedmiotem postępowań.

Co prawda przepis z art. 119a Ordynacji podatkowej jest potężnym instrumentem

dającym możliwość walki z optymalizacją podatkową, jednak organom podatkowym nawet dotychczas istniejące przepisy dają możliwość skutecznego kwestionowania czynności podjętych w celu uzyskania korzyści podatkowej. Przykładem takiego przepisu może być art. 199a Ordynacji podatkowej, który stanowi, iż organ podatkowy dokonując ustalenia treści czynności prawnej uwzględnia zgodny zamiar stron i cel czynności, a nie tylko dosłowne brzmienie oświadczeń woli złożonych przez strony czynności. W przeciwdziałaniu agresywnej optymalizacji podatkowej szczególną rolę odgrywa § 2 art. 199a Ordynacji podatkowej. Stanowi on, iż jeżeli pod pozorem dokonania czynności prawnej, dokonano innej czynności prawnej, skutki podatkowe wywodzi się z tej ukrytej czynności prawnej. Innymi słowy, organ podatkowy może przyjąć, iż dana czynność prawna została zawarta pozornie w celu ukrycia innej. W konsekwencji, niedbałe przygotowanie restrukturyzacji przez podatnika może spowodować wiele problemów kilka lat po jej przeprowadzeniu, w szczególności konieczność uiszczenia niejednokrotnie znacznych odsetek od zaległości podatkowej. Art. 199a § 3 ordynacji podatkowej nakłada na organy podatkowe obowiązek wystąpienia do sądu powszechnego o ustalenie istnienia lub nieistnienia stosunku prawnego, jednak co istotne, obowiązek wystąpienia zachodzi wówczas gdy z dowodów zgromadzonych w toku postępowania wynikają wątpliwości. Słowo „wątpliwości” jest w tym przypadku kluczowe dla prawidłowej oceny skutków zastosowania przez organ podatkowy instytucji przewidzianej przez art. 199a.

O tym czy owe wątpliwości faktycznie zaistniały, decyduje organ podatkowy, oceniając dotychczas zgromadzony materiał dowodowy na podstawie art. 187 § 1 i art. 190 Ordynacji podatkowej. Dzięki zasadzie swobodnej oceny dowodów organ podatkowy może ocenić czy konieczne jest wystąpienie do sądu powszechnego. Jak wynika bowiem z poglądów przyjętych w orzecznictwie, wątpliwości te powinny mieć charakter obiektywny. To oznacza, że nie można ich postrzegać przez pryzmat subiektywnego przekonania organu podatkowego, że tych wątpliwości nie ma, jak również subiektywnego przekonania strony postępowania, że te wątpliwości istnieją (wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gdańsku z 6.03.2008 r., I SA/Gd 1028/07). Ta nieostrość pojęciowa może stwarzać realne problemy dla podatników, których czynności prawne są kwestionowane przez organy podatkowe.

Nieprecyzyjność sformułowań widoczna jest również w przepisach regulujących przeciwdziałanie unikaniu opodatkowania. Ustawodawca używa takich stwierdzeń jak „przede wszystkim”, „podmiot działający rozsądnie”, „mało istotne”, co powoduje, że organy podatkowe będą miały pewną dozę swobody w ich interpretowaniu. Dopiero opierając się na orzecznictwie sądów administracyjnych, zwłaszcza Naczelnego Sądu Administracyjnego, będzie możliwe przypisanie tym sformułowaniom bardziej ostrych znaczeń. Jest to jednak odległa perspektywa, która będzie z pewnością poprzedzona licznymi decyzjami określającymi zobowiązania podatkowe.

Mimo tego, iż do tej pory nie wydano decyzji na podstawie art. 199a Ordynacji podatkowej, organy podatkowe korzystają z nowych przepisów dotyczących klauzuli przeciwko unikaniu opodatkowania. Jest to widoczne przede wszystkim w praktyce wydawania indywidualnych interpretacji podatkowych. Art. 14b ust 5 Ordynacji podatkowej stanowi bowiem, iż nie wydaje się interpretacji indywidualnej w zakresie tych elementów stanu faktycznego lub zdarzenie przyszłego, co do których istnieje uzasadnione przypuszczenie, że mogą być przedmiotem decyzji wydanej z zastosowaniem art. 119a Ordynacji podatkowej. Organ podatkowy chętnie korzysta z tej możliwości i odmawiają podatnikom wydania interpretacji indywidualnej.

Jak może zabezpieczyć się podatnik przed negatywnymi konsekwencjami tej nowej instytucji przewidzianej przez polskie prawo podatkowe? Przede wszystkim powinien wiarygodnie wytłumaczyć organom podatkowym dlaczego decydował się na przyjęcie takiej a nie innej konstrukcji prawnej. Szczegółowe omówienie jej celu biznesowego, umotywowanie przyczyn dokonania konkretnej czynności oraz wykazanie, iż działanie podatnika przeszłoby test „podmiotu działającego rozsądnie” z pewnością pozwoli na uniknięcie poważnych kłopotów jakie mogłyby spotkać uczciwego przedsiębiorcę. Podatnik powinien być jednak na taką ewentualność gotowy przed przybyciem do jego firmy funkcjonariuszy organów administracji skarbowej. Warto w tym celu przyjrzeć się swojemu modelowi biznesowemu i skonsultować go z doradcą podatkowym.

RAFAŁ DĄBROWSKI

Starszy Manager w Dziale Doradztwa Podatkowego. Prawnik, Doradca Podatkowy wpisany na listę Krajowej Rady Doradców Podatkowych. W Russell Bedford odpowiedzialny za Departament Doradztwa Podatkowego. Nadzoruje dokładną pomoc w analizie, przygotowaniu, a następnie realizacji rozwiązań korzystnych dla klientów z perspektywy podatkowej i biznesowej. Od 2011 roku zajmuje się doradztwem dla wiodących firm z różnych sektorów gospodarki. W szczególności specjalizuje się w doradztwie dla branży stalowej, paliwowej, budowlanej, transportowej, nieruchomości oraz IT. Doradzając przy licznych transakcjach gospodarczych oraz przeprowadzając i nadzorując badania due diligence podatkowe zyskał wieloletnią praktykę z dziedziny prawa podatkowego. Realizował procesy optymalizacyjne i restrukturyzacyjne oraz sporządzał dokumentacje cen transferowych. Posiada również bogate doświadczenie w prowadzeniu kompleksowych projektów z zakresu krajowego i międzynarodowego prawa podatkowego. Prelegent wielu konferencji oraz szkoleń dotyczących prawa podatkowego. Autor licznych artykułów o tematyce podatkowej publikowanych w prasie branżowej.

OBOWIĄZEK DOKUMENTACJI CEN TRANSFEROWYCH WOBEC PODWYŻSZENIA KAPITAŁU ZAKŁADOWEGO PODMIOTU POWIĄZANEGO

Objęcie udziałów lub akcji w podwyższonym kapitale zakładowym podmiotu powiązanego w zamian za wkład pieniężny lub niepieniężny powoduje obowiązek sporządzania dokumentacji cen transferowych. Tak wynika z interpretacji Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z dnia 17 sierpnia 2017 r. sygn. 0114-KDIP-2-2.4010.103.2017.1.SO

Interpretacja dotyczy spółki z o.o. (wnioskodawcy) planującej objęcie udziałów w spółce zależnej w zamian za wkład pieniężny. Cała operacja jest związana z podwyższeniem kapitału zakładowego spółki zależnej.

Wnioskodawca, opisując stanowisko własne, uznał, że zdarzenie nie spowoduje obowiązku sporządzania dokumentacji cen transferowych, gdyż opisana czynność nie może zostać uznana za transakcję w rozumieniu prawa podatkowego, co w konsekwencji oznacza brak obowiązku dokumentacyjnego.

Pojęcie „transakcja” nie posiada definicji legalnej w prawie podatkowym (nie jest zdefiniowane w żadnej ustawie podatkowej). Wnioskodawca uznał, że stosując wykładnie tego pojęcia dla celów podat-

kowych należy wziąć pod uwagę czy zdarzenie miało handlowy charakter. Tylko czynność „handlowa” może być według wnioskodawcy uznana za transakcję.

„(...) objęcie udziałów/akcji w podwyższonym kapitale podmiotu powiązanego (...) w tym także w formie potrącenia wzajemnych wierzytelności, czy też za wkład niepieniężny (aport) podlega obowiązkowi sporządzania dokumentacji podatkowej (...)

Podniesiono także, że podobne operacje nie występują pomiędzy podmiotami niepowiązanymi, co sprawia, że nie można ocenić jaka cena powinna zostać uznana za rynkową.

Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej ocenił jednak stanowisko własne wnioskodawcy jako nieprawidłowe. Uznał, że

pojęcie „transakcja” powinno być rozumiane jak najszerszej i oznaczać zdarzenie powodujące „przekazanie jakiegoś dobra lub usługi na rzecz drugiej strony za wynagrodzeniem”.

Odnosząc tą zasadę do przedmiotowego stanu faktycznego organ ocenił, że wnioskodawca powinien sporządzić dokumentację podatkową:

Wniesienie wkładu przez Wnioskodawcę – jako jednego ze współników – w zamian za udziały w spółce powiązanej, skutkuje zatem obowiązkiem sporządzenia dokumentacji cen transferowych.”

Interpretacja wpisuje się w tendencję szerokiego rozumienia pojęcia transakcji w prawie podatkowym, co znajduje odzwierciedlenie w zmianach legislacyjnych.

PAWEŁ KULA

Od 2016 roku związany z Russell Bedford Poland. Absolwent studiów prawniczych, Doradca Podatkowy nr 12969. Specjalizuje się w podatku akcyzowym oraz dokumentacji cen transferowych. Autor artykułów o tematyce podatkowej publikowanych na branżowych portalach internetowych.

KONTROLA KRZYŻOWA NIE TYLKO U KONTRAHENTA

W trakcie postępowania podatkowego lub kontroli podatkowej organy podatkowe chcąc sprawdzić autentyczność transakcji podatnika przeprowadzają tzw. kontrolę krzyżową (czynności sprawdzające). Do niedawna tego rodzaju kontrola mogła być przeprowadzona jedynie u bezpośredniego kontrahenta podatnika, tj. u sprzedawcy, od którego podatnik kupił towar lub usługę albo u nabywcy, któremu podatnik sprzedał towar lub usługę.

Obecnie brak jest takiego ograniczenia i organy podatkowe mają możliwość dokonania czynności sprawdzających nie tylko u bezpośrednich kontrahentów podatnika, ale także u wszystkich podmiotów, którzy sprzedali lub nabyli towar lub usługę. Oznacza to, że w ramach kontroli krzyżowej organy podatkowe, w ramach postępowania podatkowego bądź kontroli podatkowej, mogą zweryfikować wszystkie transakcje (cały łańcuch sprzedaży). Ważne jest przy tym, aby towar lub usługa, na każdym etapie sprzedaży, był tym samym towarem lub usługą, który nabył lub sprzedał podatnik względem którego prowadzone jest postępowanie podatkowe bądź kontrola podatkowa.

Jednak, aby doszło do kontroli krzyżowej muszą zostać spełnione pewne warunki. Przede wszystkim organ podatkowy nie może przeprowadzić kontroli krzyżowej u każdego kontrahenta podatnika. Taka kontrola może mieć miejsce jedynie w sytuacji, gdy sprzedającym lub kupującym jest przedsiębiorca (podmiot wykonujący działalność gospodarczą). Tym samym,

kontrola krzyżowa nie będzie mogła mieć miejsca, jeżeli kontrahentem podatnika będzie osoba fizyczna nie prowadząca działalności gospodarczej lub taką działalność prowadząca jednak nabywająca towary lub usługi nie dla celów przedsiębiorstwa, lecz prywatnych. W szczególności czynności sprawdzające nie będą mogły być przeprowadzone względem osób, dla których sprzedaż została zarejestrowana za pomocą kasy fiskalnej. Oznacza to, że przedmiotem kontroli krzyżowej będzie – co do zasady – ten obrót, który dokumentowany jest poprzez wystawienie faktury VAT.

Przeprowadzając tego rodzaju czynności organ podatkowy może zobowiązać podmiot uczestniczący w obrocie danego rodzaju towarem lub usługą jedynie do przedłożenia dokumentów związanych z daną transakcją. Wynika z tego, że organ może żądać w szczególności przedstawienia umowy na podstawie, której dokonano sprzedaży albo zakupu oraz faktury dokumentującej transakcję. W praktyce nie rzadko zdarza się, że w ramach kon-

troli krzyżowej organ podatkowy wzywa także, poza przedłożeniem dokumentów, do udzielenia wyjaśnień, mimo że przepisy nie dają mu takiej możliwości. W takiej sytuacji, brak udzielenia odpowiedzi na zadane przez organ pytania nie powinien odnieść negatywnych skutków, w szczególności nie powinno dojść do nałożenia kary porządkowej.

Zasadą jest, że kontrola krzyżowa może być przeprowadzona w ramach toczącego się postępowania podatkowego lub kontroli podatkowej.

Kontrola krzyżowa a zwrot podatku VAT

Kontrolą krzyżową mogą być również objęci kontrahenci podatnika, który zwrócił się do urzędu skarbowego o zwrot podatku VAT. Kontrola ta może mieć miejsce mimo braku wszczęcia postępowania podatkowego albo kontroli podatkowej. W takiej sytuacji, do kontroli krzyżowej dojdzie w ramach weryfikacji zasadności zwrotu podatku odbywającej się w trakcie czynności sprawdzających.

RAFAŁ DĄBROWSKI

Starszy Manager w Dziale Doradztwa Podatkowego. Prawnik, Doradca Podatkowy wpisany na listę Krajowej Rady Doradców Podatkowych. W Russell Bedford odpowiedzialny za Departament Doradztwa Podatkowego. Od 2011 roku zajmuje się doradztwem dla wiodących firm z różnych sektorów gospodarki. W szczególności specjalizuje się w doradztwie dla branży stalowej, paliwowej, budowlanej, transportowej, nieruchomości oraz IT. Doradzając przy licznych transakcjach gospodarczych oraz przeprowadzając i nadzorując badania due diligence podatkowe zyskał wieloletnią praktykę z dziedziny prawa podatkowego. Realizował procesy optymalizacyjne i restrukturyzacyjne oraz sporządzał dokumentację cen transferowych. Posiada również bogate doświadczenie w prowadzeniu kompleksowych projektów z zakresu krajowego i międzynarodowego prawa podatkowego. Autor licznych artykułów o tematyce podatkowej publikowanych w prasie branżowej.

DLACZEGO WARTO ZWRÓCIĆ UWAGĘ NA COUNTRY-BY-COUNTRY REPORTING?

W związku z obowiązującymi od 2017 r. zmianami dotyczącymi cen transferowych, dużo mówi się na temat obowiązków dokumentacyjnych. Niewątpliwie najwięcej podmiotów spełni warunki dotyczące obowiązku sporządzenia dokumentacji podatkowej na poziomie lokalnym (local file), ewentualnie dokumentacji grupowej (master file). Jednak równie baczna uwaga warto zwrócić na wymianę informacji podatkowych o jednostkach wchodzących w skład grupy podmiotów (Country By Country Reporting, dalej zwane: CBCR). Czym zatem jest CBCR, i kogo ono dotyczy?

Wymiana informacji podatkowych o jednostkach wchodzących w skład grupy podmiotów została uregulowana w Dziale V ustawy z dnia 9 marca 2017 r. o wymianie informacji podatkowych z innymi państwami (Dz.U. z 2017 r., poz. 648, dalej zwana: Ustawą). Warto zwrócić uwagę, że dla potrzeb tego działu ustawy wprowadzono szczególną definicję grupy kapitałowej. Według definicji z art. 82 pkt. 1 Ustawy, jest to grupa kapitałowa w rozumieniu przepisów o rachunkowości:

- dla której sporządzane jest skonsolidowane sprawozdanie finansowe,
- w której skład wchodzi co najmniej dwie jednostki mające siedzibę lub zarząd w różnych państwach lub terytoriach albo jednostka, która posiada siedzibę lub zarząd w jednym państwie lub terytorium, ale prowadzi działalność przez zagraniczny zakład położony w innym państwie lub terytorium,
- której skonsolidowane przychody przekroczyły w poprzednim roku

obrotowym kwotę progową 750 000 000 EUR.

Jednocześnie w przypadku gdy skonsolidowane sprawozdanie finansowe grupy kapitałowej jest sporządzane w innej walucie niż EUR, przeliczenie wartości skonsolidowanych przychodów na EUR w celu odniesienia jej do kwoty progowej następuje według ostatniego kursu wymiany opublikowanego przez Europejski Bank Centralny, na ostatni dzień roku obrotowego poprzedzającego sprawozdawczy rok obrotowy. Waluty inne niż EUR przelicza się z zastosowaniem kursu wymiany każdej z nich względem EUR.

W związku z obowiązkami raportowymi, warto zwrócić również we wspomnianym art. 82 uwagę na inne definicje – jednostki raportującej oraz jednostki dominującej. Zgodnie z art. 82 pkt. 4 jednostką raportującą jest jednostka wchodząca w skład grupy podmiotów, obowiązana do przekazania w państwie lub terytorium, w którym posiada siedzibę lub zarząd, lub w państwie lub terytorium, w którym prowadzi działalność przez zagranicz-

ny zakład, informacji o grupie podmiotów, w imieniu tej grupy.

Natomiast jednostką dominującą jest jednostka wchodząca w skład grupy podmiotów, która posiada, bezpośrednio lub pośrednio, taką część udziałów w co najmniej jednej jednostce wchodzącej w skład grupy podmiotów, że zgodnie z zasadami rachunkowości przyjętymi w państwie lub terytorium, w którym posiada siedzibę lub zarząd, ma obowiązek sporządzać skonsolidowane sprawozdania finansowe albo miałyby taki obowiązek, gdyby jej udziały kapitałowe były przedmiotem obrotu na rynku regulowanym w tym państwie lub terytorium, a także nie istnieje żadna inna jednostka wchodząca w skład tej grupy podmiotów, która posiadałaby bezpośrednio lub pośrednio taką część udziałów w tej jednostce.

Zawartość informacji o grupie podmiotów

Zanim omówimy obowiązki raportowe, warto również zadać pytanie, co powinna zawierać informacja o grupie

podmiotów. Zgodnie z art. 87 ust. 1 Ustawy, informacja o grupie podmiotów zawiera:

- dane identyfikacyjne jednostek wchodzących w skład grupy podmiotów,
- informacje dotyczące wielkości osiągniętych przychodów, zrealizowanego zysku / straty przed opodatkowaniem, zapłaconego podatku dochodowego, należnego podatku dochodowego, kapitału podstawowego, niepodzielonego zysku z lat ubiegłych, liczby pracowników, aktywów rzeczowych (trwałych i obrotowych), innych niż środki pieniężne i ich ekwiwalenty, rodzaju działalności jednostek wchodzących w skład grupy podmiotów - z podziałem na państwa lub terytoria,
- dodatkowe informacje lub wyjaśnienia dotyczące powyższych danych lub informacji.

Dodatkowo, zgodnie z art. 87 ust. 2 Ustawy, minister właściwy do spraw fi-

nansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy zakres danych przekazywanych w informacji o grupie podmiotów oraz sposób jej wypełniania. Uwzględni przy tym treść ustaleń podjętych przez OECD.

Obowiązki raportowe

Skoro zostały już wyjaśnione podstawowe pojęcia związane z CBCR, czas przejść do omówienia obowiązków. Przede wszystkim, jednostka dominująca, która wchodzi w skład grupy podmiotów oraz posiada siedzibę lub zarząd na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (dalej zwana: RP), ma obowiązek przekazania Szefowi Krajowej Administracji Skarbowej, za pomocą środków komunikacji elektronicznej, informacji o grupie podmiotów. Informacja taka ma być sporządzona na podstawie wzoru dokumentu elektronicznego zamieszczonego w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw finansów publicznych. Termin przekazania tych informacji wynosi 12 miesięcy od dnia

zakończenia sprawozdawczego roku obrotowego.

Na takich samych zasadach informację o grupie podmiotów Szefowi Krajowej Administracji Skarbowej przekazuje również jednostka wchodząca w skład grupy podmiotów, niebędąca jednostką dominującą, która posiada siedzibę lub zarząd na terytorium RP albo posiada siedzibę lub zarząd poza terytorium RP, ale prowadzi działalność przez zagraniczny zakład. Jednakże w tym przypadku muszą zostać spełnione następujące warunki:

- jednostka dominująca tej grupy podmiotów nie ma obowiązku przekazania informacji o grupie podmiotów za dany sprawozdawczy rok obrotowy w państwie lub terytorium, w którym ma siedzibę lub zarząd, lub
- państwo lub terytorium, w którym jednostka dominująca tej grupy podmiotów ma siedzibę lub zarząd, jest stroną ratyfikowanej przez RP umowy międzynarodowej stanowiącej podstawę wymiany informacji podatkowych, ale nie zawierało, w terminie 12 miesięcy od dnia zakończenia danego sprawozdawczego roku obrotowego, kwalifikującej umowy między właściwymi organami, której stroną jest Rzeczpospolita Polska, lub
- państwo lub terytorium, w którym siedzibę lub zarząd ma jednostka dominująca tej grupy podmiotów, zawiesiło automatyczną wymianę informacji o grupach podmiotów
- z powodów innych niż dopuszczalne na mocy postanowień kwalifikującej umowy między właściwymi organami lub stale nie wywiązywało się z automatycznego przekazywania RP posiadanych przez nie informacji o grupach podmio-

tów, w których skład wchodzi jednostki mające siedzibę lub zarząd na terytorium RP albo prowadzące działalność przez zagraniczny zakład, i powiadomiono o tym tę jednostkę wchodzącą w skład grupy podmiotów.

Powyższe nie ma zastosowania w przypadku, gdy:

- grupa podmiotów wyznaczyła inną jednostkę wchodzącą w skład grupy podmiotów, mającą siedzibę lub zarząd w państwie członkowskim innym niż RP lub prowadzącą działalność w państwie członkowskim innym niż RP przez zagraniczny zakład, do przekazania informacji o grupie podmiotów za sprawozdawczy rok obrotowy oraz która powiadomiła to państwo członkowskie, że jest jednostką wyznaczoną do przekazania informacji o grupie podmiotów, albo
- grupa podmiotów wyznaczyła inną jednostkę wchodzącą w skład grupy podmiotów mającą siedzibę lub zarząd w państwie lub terytorium spoza Unii Europejskiej lub prowadzącą działalność przez zagraniczny zakład, do przekazania informacji o grupie podmiotów za sprawozdawczy rok obrotowy pod warunkiem że:
- państwo lub terytorium spoza Unii

Europejskiej, w którym siedzibę, zarząd lub zagraniczny zakład ma ta jednostka, wymaga przekazania informacji o grupie podmiotów za sprawozdawczy rok obrotowy oraz zawarło kwalifikującą umowę między właściwymi organami, której stroną jest RP, w terminie 12 miesięcy od dnia zakończenia sprawozdawczego roku obrotowego,

- państwo lub terytorium spoza Unii Europejskiej, w którym siedzibę, zarząd lub zagraniczny zakład ma ta jednostka, nie powiadomiło RP o zawieszeniu automatycznej wymiany informacji o grupach podmiotów oraz zostało powiadomione przez tę jednostkę, że została ona wyznaczona przez grupę podmiotów do przekazania informacji o grupie podmiotów, w terminie do dnia zakończenia sprawozdawczego roku obrotowego,
- jednostka wchodząca w skład grupy podmiotów, niebędąca jednostką dominującą przekazała odpowiednie powiadomienie, o którym będzie mowa poniżej.

Jednocześnie, zgodnie z art. 86 ust. 1 Ustawy, jednostka wchodząca w skład grupy podmiotów, która posiada siedzibę lub zarząd na terytorium RP albo posiada siedzibę lub zarząd poza terytorium RP, ale prowadzi działalność przez zagraniczny zakład, ma

obowiązek powiadomienia Szefa Krajowej Administracji Skarbowej, że jest jednostką dominującą, wyznaczoną jednostką albo inną jednostką, składającą informację o grupie podmiotów, albo że wskazuje jednostkę raportującą oraz państwo lub terytorium, w którym zostanie przekazana informacja o grupie podmiotów. Obowiązek ten musi spełnić najpóźniej w ostatnim dniu sprawozdawczego roku obrotowego danej grupy podmiotów.

Powyższe powiadomienie w odniesieniu do sprawozdawczego roku obrotowego rozpoczynającego się po dniu 31 grudnia 2015 r., nie później jednak niż przed dniem 1 stycznia 2017 r., powinno zostać przekazane najpóźniej w terminie 10 miesięcy od ostatniego dnia tego sprawozdawczego roku obrotowego.

W związku z powyższymi przepisami, analizując nowe obowiązki w zakresie cen transferowych, które dotyczą danej grupy, należy mieć na uwadze nie tylko obowiązki związane z przygotowaniem dokumentacji local file, czy też master file. Zwłaszcza grupy spółek w rozumieniu przedstawionym w niniejszym artykule powinny sprawdzić, czy nie podlegają obowiązkowi sporządzenia informacji, a jeśli już – która spółka w grupie jest odpowiedzialna za przygotowanie takich informacji.

MICHAŁ ZDANOWSKI

Konsultant podatkowy w Russell Bedford Poland. Absolwent Wydziału Prawa i Administracji Uniwersytetu Warszawskiego, Absolwent Podyplomowego Studium Podatków i Prawa Podatkowego Uniwersytetu Warszawskiego. Przez okres studiów zdobywał doświadczenie w kancelariach zajmujących się sprawami prawnymi – podatkowymi. Od września 2011 związany jest z kancelarią Russell Bedford Poland. Specjalizuje się w dokumentowaniu transakcji dokonywanych pomiędzy podmiotami powiązаныmi.

INFORMACJE ZAWARTE W DOKUMENTACJI PODATKOWEJ FINALNIE OPUBLIKOWANE W ROZPORZĄDZENIU MINISTRA ROZWOJU I FINANSÓW - KOMENTARZ DO NOWEJ REGULACJI

W dniu 22 września 2017 r. na ministerialnym portalu dedykowanym tematyce cen transferowych zamieszczono informację o opublikowaniu finalnie podpisanych rozporządzeń w sprawie informacji zawartych w dokumentacji podatkowej.

Rozporządzenia te znajdują się w procesie legislacyjnym już od dłuższego czasu, były aktami dość oczekiwanymi przez podatników funkcjonujących w grupach kapitałowych, ponieważ to właśnie w treści tych aktów miały zostać doprecyzowane elementy, które będą wymagane w ramach dokumentacji podatkowej. Poniżej przedstawiamy najważniejsze regulacje i zasady, które wprowadzają te nowe rozporządzenia w poszczególnych aspektach pracy nad dokumentacjami podatkowymi.

W zakresie dokumentacji lokalnej

Rozporządzenie zawiera wyjaśnienia pewnych pojęć, jakie pojawiają się w podstawowych przepisach regulujących obowiązek sporządzania dokumentacji podatkowej.

Autorzy rozporządzenia wskazali na czym ma polegać analiza funkcjonalna - wyjaśniono, że powinna to być analiza stron transakcji dokonywana odrębnie dla każdego rodzaju działalności, która powinna zawierać opis działań podejmowanych przez strony oraz opis mających znaczenie dla dochodu:

- funkcji

- zaangażowanego kapitału ludzkiego
- ponoszonych ryzyk
- zaangażowanych aktywów

Pewnym novum w kontekście dotychczas znanych analiz funkcjonalnych jest tutaj wyraźne wskazanie konieczności opisanie zaangażowanego kapitału ludzkiego, co może oznaczać, że będzie to jeden z tych elementów, na które organy podatkowe będą zwracać baczniejszą uwagę.

Ponadto w treści rozporządzenia wyjaśniono, iż analiza funkcjonalna powinna być dokonana odrębnie dla każdego rodzaju działalności. Ta wskazówka pozostawia pewną niejasność co do tego, czy analiza powinna być sporządzona dla każdej transakcji oddzielnie, czy odnośnie każdego segmentu/rodzaju działalności strony/stron transakcji. Naszym zdaniem za podejściem opracowania analizy funkcjonalnej dla danego rodzaju działalności przemawiają 2 argumenty:

Po pierwsze - wprowadzona na potrzeby rozporządzenia definicja „profilu funkcjonalnego” określa to pojęcie jako rolę strony transakcji (opisaną w zwięzły sposób), wynikającą z analizy funkcjonalnej, uwzględniającą transakcje realizowane

przez ten podmiot w ramach łańcucha wartości dodanej. Biorąc pod uwagę treść tej definicji można więc domniemywać, że chodzi o rolę strony w kontekście więcej niż jednej transakcji.

Po drugie - do pojęć analizy funkcjonalnej i profilu funkcjonalnego odwołano się w treści par. 3 pkt 3 rozporządzenia, w którym doprecyzowano opis przebiegu transakcji wskazując, że ma on obejmować analizę funkcjonalną i profil funkcjonalny. A zatem analiza i profil funkcjonalny mają służyć przede wszystkim bardziej wyczerpującemu przedstawieniu danej transakcji, ale opis przebiegu ma być sporządzony „odrębnie dla każdego rodzaju działalności” co sugeruje podejście rodzajowe do działalności występujących po stronie podatnika.

Jedną z kwestii, która wiąże się z największym zainteresowaniem i oczekiwaniem pewnych wskazówek ze strony podatników jest zawartość analizy porównawczej. W opublikowanych właśnie rozporządzeniach wątek został również rozwinięty i podatnicy otrzymali pewien uproszczony model zawartości takiej analizy porównawczej, w którym wskazano następujące elementy:

- informacje dotyczące strony trans-

- akcji;
- założenia stanowiące podstawę analizy danych porównawczych;
- wskazanie czy analiza zawiera dane jednoroczne czy wieloletnie (ze wskazaniem przyczyny);
- dane porównawcze w tym dane finansowe lub wskaźniki finansowe wraz z podaniem informacji na temat źródła i sposobu pozyskania tych danych;
- korekty eliminujące rozbieżności pomiędzy wykorzystanymi danymi porównawczymi;
- wyznaczony punkt lub przedział rynkowy.

Dodatkowo wskazano, że w przypadku braku niektórych informacji, spośród wskazanych powyżej podatnik powinien wyraźnie wskazać jaka jest przyczyna braku informacji danego rodzaju, jednocześnie określając, że sytuacje takie będą miały miejsce wówczas, gdy przeprowadzenie analizy danych porównawczych nie wymaga posiadania danych konkretnego rodzaju czy ich użycia. Wydaje się zatem, że określenie tych przyczyn, które uzasadniają mają brak tych niektórych informacji zostało już właściwie pośrednio wskazane w samym rozporządzeniu, które doprecyzowuje, że informacje takie nie będą zamieszczane w analizie porównawczej wtedy, kiedy nie będą one potrzebne dla przeprowadzenia konkretnej analizy danym wariantem.

W naszej opinii przedstawiona procedura przeprowadzania analizy porównawczej może być pomocna dla podatników, aczkolwiek zawiera pewne elementy, które mogą ulegać zmianom, w zależności od okoliczności dokumentowanej transakcji, zastosowanej metody przeprowadzania analizy oraz dostępności danych porównawczych.

Nowe rozporządzenia zawierają również wskazania co do elementu dokumentacji w którym podatnicy powinni przedstawić dane identyfikujące podmioty powiązane. Element ten poza adresami (również witryn internetowych), informacjami o

formie działalności, o numerach identyfikacyjnych (NIP lub odpowiednie) powinien zawierać informację o rodzajach powiązań, przy czym informacja ta ma być opracowana:

- na dzień rozpoczęcia roku podatkowego - zasada ogólna;
- na dzień zakończenia roku podatkowego - w sytuacji, kiedy dokumentacja sporządzana jest po zakończeniu roku podatkowego.

Powyższe zapisy stanowią również pewną odpowiedź w budzącej wątpliwości kwestii określania daty sporządzenia dokumentacji. W przepisach obowiązujących od początku 2017 roku określony jest termin, w którym podatnicy powinni posiadać sporządzone dokumentacje lokalne, natomiast powyższa regulacja zdaje się iść jeszcze krok dalej - determinując pośrednio konieczność określania, czy dokumentacja jest sporządzana w trakcie roku „na bieżąco” czy już po jego zakończeniu.

Kolejny element, który został nieco doprecyzowany w komentowanym rozporządzeniu to dane finansowe, w tym przepływy pieniężne - określono, że powinny to być informacje przedstawione odrębnie dla każdego rodzaju działalności dotyczące:

- wartości transakcji - przy czym ma to być wartość wynikająca z wystawionych lub otrzymanych faktur (ewentualnie z umów lub innych dokumentów, jeżeli faktury nie są wystawiane);
- otrzymanych lub przekazywanych płatności związanych z transakcjami.

Taki sposób ujmowania danych finansowych oznacza, że organy podatkowe oczekiwać mogą od podatników zaprezentowania w dokumentacji odrębnie ustalonej wartości transakcji (na podstawie faktur lub umów, co w praktyce oznacza, że te dane nie w każdym przypadku będą dostępne do wygenerowania wprost z systemu) oraz odrębnie kwoty otrzymanych/przekazanych płatności związanych z daną transakcją.

Omawiając szczegółowe wymogi co do

elementów dokumentacji wynikające z nowego rozporządzenia warto wspomnieć, iż w uzasadnieniu do rozporządzenia wyraźnie wskazano, że przedstawiony katalog elementów ma charakter otwarty. Autorzy rozporządzenia zwracając uwagę na skomplikowany charakter stosunków gospodarczych podpowiadają, że podatnicy mają możliwość przedstawienia dodatkowych informacji, wykraczających poza katalog podstawowych elementów, w sytuacjach gdy w opinii podatnika specyfika transakcji wymaga takiego rozszerzenia.

W zakresie dokumentacji grupowej

Rozporządzenie zawiera również pewne wskazówki dotyczące zawartości dokumentacji grupowej. Dookreślono, jakie szczegółowe elementy powinny się znaleźć w dokumentacji sporządzanej dla całej grupy kapitałowej, której podstawowym celem jest charakterystyka grupy kapitałowej:

- struktura organizacyjna grupy podmiotów - wskazano, że struktura ta powinna być zaprezentowana w formie schematu (ze wskazaniem nazw, form prawnych i miejsca siedziby podmiotów powiązanych wraz z informacją na temat podmiotów powiązanych posiadających udział w kapitale tych podmiotów). Co istotne, odwołano się tutaj do powiązań kapitałowych (posiadanie udziału w kapitale) bez wskazywania na pozostałe rodzaje powiązań, co może stanowić pewną istotną wskazówkę. W treści art. 9a ust. 2c, który wprowadza obowiązek sporządzania dokumentacji grupowej mowa jest o „grupie podmiotów powiązanych” - treść omawianego rozporządzenia w zakresie dookreślenia struktury grupy zdaje się limitować zasięg prezentowanej grupy do powiązań kapitałowych;
- polityka cen transakcyjnych - wskazano, że powinna ona zawierać opis zasad wyznaczania cen transakcyjnych w odniesieniu do następujących obszarów, które najwyraźniej zostały uznane przez autorów za szczególnie istotne w grupach kapi-

tałowych co do strategicznego określania cen transakcyjnych:

- usług (ze wskazaniem sposobu przypisania kosztów i ustalania wynagrodzenia);
- wartości niematerialnych i prawnych;
- finansowania działalności gospodarczej podmiotów powiązanych;
- innych obszarów, w doniesieniu do których podatnik określa zasady wyznaczania cen transakcyjnych;
- opis przedmiotu i zakresu działalności prowadzonej przez grupę podmiotów powiązanych - w zakresie tego elementu od podatnika oczekuje się przedstawienia informacji dotyczących istotnych czynników, które mogą wpływać na sposób wyznaczania cen w grupie:
 - czynników biznesowych;
 - istotnych łańcuchów wartości dodanej (również w formie diagramu z opisem profili funkcjonalnych podmiotów);
 - usług świadczonych w ramach istotnego łańcucha wartości dodanej (istotność jest tutaj określana na poziomie 5% przychodów grupy podmiotów powiązanych);
 - rynków geograficznych (na których osiągnięte jest co najmniej 10% zysków w ramach poszczególnych łańcuchów wartości dodanej);
 - zmian w rozkładzie funkcji, aktywów lub ryzyk (również poprzez restrukturyzację), które skutkują wpływem na dochód podmiotów lub zakres produktów/usług
- oferowanych przez grupę lub liczbę rynków na których oferowane są produkty/usługi;
- opis istotnych wartości niematerialnych - wskazano, że podatnicy powinni zaprezentować informacje, dotyczące sposobu zarządzania wartościami niematerialnymi w grupie, poprzez określenie:
 - strategii w grupie w zakresie ich posiadania (w tym ochrony i utrzymania), tworzenia (w tym opracowywania), rozwijania (w tym ulepszania) i wykorzystania;
 - ośrodków badawczo-rozwojowych (największych pod względem zatrudnienia);
 - nazw podmiotów zarządzających pracami badawczo-rozwojowymi;
 - wartości niematerialnych należących do podmiotów (wpływających na wycenę cen transakcyjnych w grupie) z informacją o podmiocie zarządzającym/kontrolującym te wartości;
 - umów lub porozumień dotyczących tych wartości niematerialnych;
 - zmian podmiotu posiadającego tytuł prawny do wartości niematerialnych, podmiotu zarządzającego/kontrolującego te wartości lub zmian dotyczących podmiotu korzystającego z tych wartości;
- opis sytuacji finansowej podmiotów tworzących grupę - w zakresie tego elementu podatnicy powinni zaprezentować opis sposobu finansowania grupy podmiotów powiązanych przez podmioty niezależne wraz z listą otrzymanych z zewnątrz

kredytów oraz pożyczek, stanowiących ponad 5% sumy finansowania zewnętrznego grupy podmiotów powiązanych.

Nie da się ukryć, że dla osób zawodowo zajmujących się tematyką cen transferowych jest to jeden z bardziej wyczekiwanych aktów wykonawczych ostatnich miesięcy. Finalna treść rozporządzeń różni się od projektu, który został opublikowany w listopadzie 2016 r. i w oparciu o który niektórzy z podatników już rozpoczęli wdrażanie procedur zmierzających do opracowania poprawnej dokumentacji podatkowej. Jest to działanie jak najbardziej zasadne, biorąc pod uwagę, że dokumentacja według nowych wymogów powinna być sporządzona w wielu przypadkach już do 31 marca 2018 r.

Podsumowując, z powodu tak szczegółowego zakresu informacji wymaganych w zakresie dokumentacji podatkowej oraz wspomniane terminy do skomplikowanego charakteru zdarzeń gospodarczych, jakie mają miejsce w grupach kapitałowych, obecnie coraz częściej proces dokumentowania transakcji rozpoczyna się na długo przed przystąpieniem do samej edycji jej docelowej treści i składa się z wieloetapowego kompletowania danych. Pozostaje liczyć na to, że świeżo uchwalone rozporządzenia będą dla podatników stanowić w większym stopniu ułatwienie procesu dokumentacji niż źródło kolejnych wątpliwości. W przypadku chęci podzielenia się własnymi uwagami dotyczącymi nowej regulacji w kontekście skutków, jakie wywiera ona w Państwa rzeczywistości gospodarczej oraz uzyskania dalszych informacji co do omówionych powyżej kwestii, zapraszam do kontaktu.

LESZEK DUTKIEWICZ

Partner w Russell Bedford. Od 2011 roku związany z Russell Bedford Poland. W latach 2008 – 2011 pracował dla czołowych firm doradczych (Ernst&Young, KPMG, BDO) świadcząc usługi z zakresu doradztwa podatkowego. Specjalizuje się w prawie podatkowym i gospodarczym, przede wszystkim w zakresie prawa podatkowego międzynarodowego, postępowania podatkowych, podatku VAT oraz cen transakcyjnych. Autor publikacji o tematyce związanej z prawem podatkowym, cywilnym i międzynarodowym. Wykładowca na szkoleniach z zakresu prawa podatkowego. Posiada wykształcenie prawnicze, w 2008 roku ukończył studia na Wydziale Prawa i Administracji Uniwersytetu Jagiellońskiego.

Ceny Transferowe 2018

KONFERENCJA

CENY TRANSFEROWE 2018

WARSZAWA, HOTEL RADISSON BLU SOBIESKI, 27-28 LISTOPADA 2017

PROWADZĄCY

dr Andrzej
Dmowski

Ewa
Ścierańska

Michał
Serafin

Leszek
Dutkiewicz

ORGANIZATORZY I PARTNERZY

SKUTKI NIEPRAWIDŁOWEJ REPREZENTACJA SPÓŁKI Z OGRANICZONĄ ODPOWIEDZIALNOŚCIĄ

Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością co do zasady reprezentowana jest przez ustanowiony w niej zarząd. Należy jednak wskazać kilka sytuacji, w których dojdzie do nieprawidłowej reprezentacji spółki z o.o., a której skutki będą odmienne w zależności od okoliczności, w jakich miała ona miejsce.

Za najpoważniejsze z nich należy uznać bezwzględną nieważność dokonanej czynności. Sytuacja taka będzie miała miejsce, gdy oświadczenie w imieniu spółki zostanie złożone z naruszeniem reguł wymaganych w ustawie, przykładowo z pominięciem regulacji art. 210§1 kodeksu spółek handlowych, która w określonych sytuacjach przewiduje obowiązkową reprezentację spółki przez radę nadzorczą albo pełnomocnika powołanego uchwałą zgromadzenia wspólników. Czynność dokonana z naruszeniem powyższego przepisu jest bezwzględnie nieważna i nie zostaje konwalidowana.

Istnieją również przypadki, w których nieprawidłowa reprezentacja spółki wiązać się będzie z sankcją bezskuteczności zawieszanej danej czynności. Powyższe będzie miało miejsce, gdy do dokonania czynności prawnej przez spółkę ustawa wymaga zgody wyrażonej w formie uchwały jednego z organów spółki. Czynność taka ma bowiem charakter

czynności zawieszanej i może zostać potwierdzona przez spółkę, nie później jednak niż w terminie 2 miesięcy od złożenia wadliwego oświadczenia woli. Po upływie tego terminu, czynność należy traktować jako nieważną.

Można wskazać również sytuacje, w których nieprawidłowa reprezentacja wiązać się będzie jedynie z odpowiedzialnością odszkodowawczą osoby reprezentującej spółkę, natomiast sama czynność pozostanie ważna i będzie skuteczna wobec uczestniczących w niej podmiotów. Przykładem będzie dokonanie czynności prawnej przez spółkę bez zgody jej właściwego organu, a której obowiązek uzyskania przewiduje umowa spółki.

Równie częstym przypadkiem związanym z nieprawidłową reprezentacją spółki jest złożenie oświadczenia przez osobę, która nie wchodzi w skład organu uprawnionego do jej reprezentacji, natomiast jest ujawniona w Krajowym Rejestrze Sądowym. W takiej sytuacji,

druga strona czynności prawnej będącą w dobrej wierze, zgodnie z art. 17 ust. 1 ustawy o Krajowym Rejestrze Sądowym chroniona jest domniemaniem, że dane dotyczące spółki ujawnione w KRS są prawdziwe i aktualne. Oznacza to, że taka czynność prawna jest ważna i żadna ze stron nie może się uchylić od jej skutków prawnych, podnosząc zarzut niewłaściwej reprezentacji.

Aby uniknąć sytuacji związanej z nieprawidłową reprezentacją, przed podpisaniem umowy należy upewnić się, czy druga strona jest należycie reprezentowana. Niezbędne informacje dotyczące sposobu reprezentacji spółki ujawnione są w ogólnie dostępnym rejestrze przedsiębiorców KRS. Nie bez znaczenia pozostają również przepisy Kodeksu spółek handlowych, jak również postanowienia umów spółek, które mogą zawierać dodatkowe postanowienia, które będą wpływać na ważność dokonanych ze spółką czynności.

KARINA CHROSTOWSKA

Adwokat w warszawskim biurze Russell Bedford Poland. Absolwentka Wydziału Prawa i Administracji Uniwersytetu Warszawskiego oraz studiów podyplomowych z zakresu prawa spółek prowadzonych w Szkole Głównej Handlowej w Warszawie. Doświadczenie zawodowe zdobywała w dziale prawnym spółki internetowej, a także w polskich oraz międzynarodowych kancelariach prawnych. Specjalizuje się w prawie cywilnym procesowym i materialnym, prawie handlowym oraz w prawie gospodarczym.

NALEŻYTA STARANNOŚĆ W POSTACI WERYFIKACJI KONTRAHENTA PRZEZ PRZEDSIĘBIORCĘ

Od dnia 1 stycznia 2017 roku z uwagi na wprowadzenie tzw. sankcja VAT (szerzej w artykule z dnia xyz) przedsiębiorcy celem uniknięcia odpowiedzialności karnej skarbowej zmuszeni zostali przez ustawodawcę do wprowadzenia w sposobie prowadzenia swojej działalności zmian m. in w zakresie weryfikowania swoich kontrahentów.

W sprawach w zakresie przestępstw stypizowanych w kodeksie karnym skarbowym organ starać się będzie wykazać winę podatnika. By móc uniknąć odpowiedzialności karnej skarbowej z uwagi np. na niezamierzone uczestnictwo w transakcji z nieuczciwie działającym podmiotem podatnik będzie musiał wykazać nieumyślność w swoim działaniu. W tym celu podatnik będzie mógł wykazać dochowanie należytej staranności w podejmowanych przez niego działaniach choćby poprzez udokumentowanie weryfikacji swoich kontrahentów. Podkreślić należy, iż powoli sądy administracyjne uwzględniają realne możliwości przedsiębiorców odnośnie weryfikacji swoich kontrahentów w tym dla

celów odliczenia VAT.

Zgodnie z ostatnim orzecznictwem organy podatkowe nie mogą w sposób generalny wymagać, by podatnik zamierzający skorzystać z prawa do odliczenia podatku VAT badał, czy wystawca faktury za towary lub usługi, których odliczenie ma dotyczyć, jest podatnikiem, czy dysponuje towarami będącymi przedmiotem transakcji i jest w stanie je dostarczyć oraz czy wywiązuje się z obowiązku złożenia deklaracji i zapłaty podatku VAT. Wskazać należy, iż to do organów podatkowych należy dokonywanie niezbędnych kontroli podatników w celu wykrycia nieprawidłowości i naruszeń przepisów prawa w zakresie podatku VAT oraz karanie podatników winnych

takich nieprawidłowości lub naruszeń, a nie do przedsiębiorców.

W rezultacie jeśli po analizie posiadanych dokumentów przedkładanych np. przez kontrahenta podatnik nie ma podstaw by przypuszczać, że nawiązanie relacji handlowej z danym podmiotem może wiązać się z popełnieniem przestępstwa, to organ podatkowy nie może uznać, iż podatnik nie dochował należytej staranności. W wyniku tego to organ przy wykazywaniu, iż prawo do odliczenia VAT podatnikowi nie przysługuje, musi być również należyte staranny. W rezultacie nie będzie wystarczające samo przytoczenie argumentów pasujących do przyjętej tezy o braku staranności podatnika przez organ.

PIOTR BACHNIK

Adwokat w kancelarii Russell Bedford Poland, związany z firmą od lutego 2016 roku. Posiada wykształcenie prawnicze, ukończył studia na Wydziale Prawa i Administracji Uniwersytetu Warszawskiego oraz jest absolwentem Szkoły Prawa Włoskiego i Europejskiego na WPiA UW prowadzonej wspólnie z Wydziałem Prawa Uniwersytetu w Katanii, Włochy. W latach 2014-2016 pracował w kancelarii Mamiński & Wspólnicy. Specjalizuje się w prawie karnym, egzekucji sądowej oraz prawie cywilnym. Posługuje się językiem angielskim wraz z terminologią prawniczą.

BĘDZIE ŁATWIEJ ODZYSKAĆ DŁUG

Ustawa wprowadza liczne narzędzia dyscyplinujące nierzetelnych kontrahentów. Ustawa z 7 kwietnia 2017 r. o zmianie niektórych ustaw w celu ułatwienia dochodzenia wierzytelności, której znaczna część przepisów weszła w życie 1 czerwca 2017 r., wprowadza liczne narzędzia mające wpłynąć na ograniczenie nierzetelności kontrahentów związanej m.in. nieterminowym regulowaniem zaciągniętych przez nich zobowiązań.

Zmiany wprowadzone w ramach tzw. pakietu wierzytelności przede wszystkim dotyczą kwestii proceduralnych — m.in. zwiększają wysokość roszczeń dochodzonych w postępowaniu uproszczonym z 10 tys. zł do 20 tys. zł, jak również rozbudowują katalog spraw, jakie mogą być dochodzone w postępowaniu grupowym.

Ustawa wydłuża również termin upadku zabezpieczenia, który co do zasady następuje po upływie dwóch miesięcy (dotychczas po upływie jednego miesiąca), liczonych od uprawomocnienia się orzeczenia uwzględniającego roszczenie albo od uprawomocnienia się postanowienia o odrzuceniu apelacji lub innego środka zaskarżenia, wniesionego przez obowiązanego od orzeczenia uwzględniającego roszczenie, które podlegało zabezpieczeniu.

Nowelizacja dotyczy także postępowania egzekucyjnego — w sytuacji, gdy wierzyciel wykaże, że na skutek prowadzonej egzekucji jego należność nie zo-

stała zaspokojona, będzie mógł żądać zobowiązania dłużnika do złożenia wykazu majątku wraz z informacją o czynnościach prawnych, których przedmiotem jest rzecz lub prawo o wartości przekraczającej wysokość minimalnego wynagrodzenia za pracę, dokonanych na rzecz osób trzecich w ciągu 5 lat od wszczęcia egzekucji i które wpłynęły na poziom jego niewypłacalności.

W ustawie przewidziano także nowy sposób zabezpieczenia roszczeń poprzez możliwość dokonania w księdze wieczystej wpisu ostrzeżenia o zakazie zbywania lub obciążania nieruchomości albo spółdzielczego własnościowego prawa do lokalu, którego podstawę stanowić będzie postanowienie o udzieleniu zabezpieczenia i który to wpis dokonywany będzie przez sąd z urzędu.

Nowe regulacje odnoszą się również do Kodeksu cywilnego i wprowadzają solidarną odpowiedzialność inwestora i wykonawcy za zapłatę wynagrodzenia należnego podwykonawcy tytułu wyko-

nanych przez niego robót budowlanych, których szczegółowy przedmiot został zgłoszony inwestorowi przed przystąpieniem do wykonywania tych robót, o ile inwestor nie złoży w terminie 30 dni sprzeciwu w tym zakresie. Takie same skutki wywołuje określenie w umowie przez inwestora i wykonawcę szczegółowego zakresu robót zleczanych podwykonawcy.

Kolejne elementy „pakietu wierzytelności” wejdą w życie 13 listopada 2017 r., 1 stycznia 2018 r. oraz 1 czerwca 2018 r. i dotyczyć będą przede wszystkim działalności biur informacji gospodarczej, w tym szybszego przekazywania przez wierzycieli informacji o zaległych zobowiązaniach swoich kontrahentów oraz utworzenia Rejestru Należności Publicznoprawnych. Powyższe zmiany będą miały na celu ułatwienie przedsiębiorcom uzyskanie informacji o potencjalnych kontrahentach, dzięki czemu będą mogli w przyszłości uniknąć problemów w zakresie problemów z wyegzekwowaniem należnych im płatności.

EMILIA PASŁAWSKA

Adwokat w warszawskim biurze Russell Bedford Poland. Absolwentka Wydziału Prawa i Administracji Uniwersytetu Warszawskiego oraz studiów podyplomowych z zakresu prawa spółek prowadzonych w Szkole Głównej Handlowej w Warszawie. Doświadczenie zawodowe zdobywała w dziale prawnym spółki internetowej, a także w polskich oraz międzynarodowych kancelariach prawnych. Specjalizuje się w prawie cywilnym procesowym i materialnym, prawie handlowym oraz w prawie gospodarczym.

DOBRA WIARA JAKO OCHRONA PRZED SANKCJĄ VAT

Od dnia 1 stycznia 2017 roku została wprowadzona tzw. sankcja VAT tj. dodatkowe zobowiązanie, które można na podatnika nałożyć w przypadku gdy ten zaniżył zobowiązanie VAT, zawiążył kwotę obniżającą wysokość zobowiązania lub kwotę podlegającą zwrotowi. Ustawodawca przewidział trzy stawki sankcja VAT. Pierwsza wynosi 30% zaniżonej kwoty zobowiązania VAT lub zawiązonej kwoty obniżającej wysokość zobowiązania lub kwoty podlegającej zwrotowi. W sytuacji, gdy podatnik po zakończeniu kontroli podatkowej lub celno-skarbowej w sposób dobrowolny skoryguje swoje błędne rozliczenie obowiązujące go będzie sankcja w wysokości 20%. W przypadku, gdy błędne rozliczenie wynikać będzie z popełnienia oszustwa podatkowego sankcja wyniesie nawet 100% naliczonego podatku. Ustawodawca wskazuje na prewencyjny charakter wprowadzonych sankcji niemniej jednak pojawia się pytanie czy podatnik będzie mógł się powołać na dobrą wiarę celem uniknięcia zapłaty sankcji.

Zgodnie z treścią uzasadnienia podatnicy, którzy nieświadomie biorą udział w niezgodnych z prawem transakcjach dochowując należytej staranności i działając w dobrej wierze mają nie być obciążani sankcją w wysokości 100%. Wskazać należy, iż w takich przypadkach pełne zastosowanie znaleźć ma orzecznictwo polskich sądów administracyjnych oraz Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w zakresie działania w dobrej wierze i z należyłą starannością. Zgodnie z utrwalonym poglądem w tymże orzecznictwie na organie podatkowym ciąży obowiązek dowodu, na podstawie obiektywnych przesłanek, że podatnik miał wiedzę lub powinien ją posiadać, iż dany kontrakt który ma być podsta-

wą prawa do odliczenia VAT wiązał się z przestępstwem popełnionym przez wystawcę faktury lub inny podmiot działający na wcześniejszym etapie obrotu, by móc pozbawić podatnika prawa do odliczenia VAT.

Wskazać również należy, iż przepisy o sankcji nie znajdują zastosowania w sytuacji, gdy zniżenie podatku lub zawiązenie zwrotu albo różnicy podatku do przeniesienia, wynikało z popełnionych w deklaracji błędów rachunkowych lub oczywistych omyłek.

Zarówno błąd rachunkowy (pomyłka w działaniu matematycznym) jak i oczywista omyłka (np. drobny błąd pisarski,

komputerowy) są wynikiem niestaranności podatnika niemniej jednak znajdującej akceptację u ustawodawcy. W rezultacie spodziewać się należy, iż organy przed stosowaniem danej sankcji będą ustalać z czego dokładnie dany błąd w deklaracji jest wynikiem czyli organ badać będzie czy błąd w deklaracji jest wynikiem winy umyślnej podatnika czy działaniem niecelowym.

Posiłkując się doświadczeniem zawodowym wskazać należy, iż w tego typu sprawach organ starać się będzie wykazać winę podatnika, natomiast rolą podatnika będzie wykazanie działania niezamierzonego w postaci błędu rachunkowego lub oczywistej omyłki.

PIOTR BACHNIK

Od lutego 2016 roku związany z kancelarią Russell Bedford Poland. Posiada wykształcenie prawnicze, ukończył studia na Wydziale Prawa i Administracji Uniwersytetu Warszawskiego oraz jest absolwentem Szkoły Prawa Włoskiego i Europejskiego na WPIA UW prowadzonej wspólnie z Wydziałem Prawa Uniwersytetu w Katanii, Włochy. Obecnie odbywa aplikację adwokacką pod patronatem adwokata Wiesława Wasilewskiego w Okręgowej Radzie Adwokackiej w Warszawie. W latach 2014-2016 pracował w kancelarii Mamiński & Wspólnicy. Specjalizuje się w prawie karnym, egzekucji sądowej oraz prawie cywilnym. Posługuje się językiem angielskim wraz z terminologią prawniczą.

TRYBUNAŁ KONSTYTUCYJNY ROZSTRZYGNIE O ZGODNOŚCI Z KONSTYTUCJĄ ART. 8 UST. 2A USTAWY O SYSTEMIE UBEZPIECZEŃ SPO- ŁECZNYCH

Do Trybunału Konstytucyjnego wpłynęło pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Szczecinie III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 27 października 2015 r., sygn. akt III AUa 766/14 dotyczące zasad opłacania składek za osobę wykonującą pracę na podstawie umowy zlecenia na rzecz pracodawcy, z którym pozostaje w stosunku pracy.

Pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Szczecinie dotyczy wykładni art. 8 ust. 2a ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych zapoczątkowanej uchwałą Sądu Najwyższego z dnia 2 września 2009 r., sygn. akt II UZP 6/09, zgodnie z którą pracodawca, którego pracownik wykonuje na jego rzecz pracę w ramach umowy zlecenia (umowy o dzieło) zawartej z osobą trzecią, jest płatnikiem składek na ubezpieczenia emerytalne, rentowe, chorobowe i wypadkowe z tytułu tej umowy. W ocenie Sądu Najwyższego z przepisu art. 18 ust. 1a ustawy wynika, iż w odniesieniu do pracowników w rozumieniu art. 8 ust. 2a ustawy systemowej płatnikiem jest pracodawca, który ustalając podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne z tytułu stosunku pracy, powinien zsumować wynagrodzenie z umowy cywilnoprawnej z wynagrodzeniem ze sto-

sunku pracy.

Z dokonaną przez Sąd Najwyższy interpretacją nie zgodził się Sąd Apelacyjny w Szczecinie III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych wskazując, że art. 8 ust. 2a w zw. z art. 4 pkt 2 a ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych rozumiany i stosowany w ten sposób, że stanowi podstawę prawną nadania statusu płatnika składek dla pracodawcy za pracownika z tytułu umowy zlecenia zawartej przez tego pracownika z osobą trzecią, na podstawie której to umowy wykonywał pracę na rzecz własnego pracodawcy jest niezgodny z zasadą demokratycznego państwa prawnego, urzeczywistniającego zasady sprawiedliwości społecznej (art. 2 Konstytucji) przez naruszenie zasady własności, która może być ograniczona tylko w drodze ustawy i tylko w zakresie, w jakim nie na-

rusza ona istoty prawa własności (art. 64 ust. Konstytucji) oraz poprzez naruszenie zasady zobowiązania do ponoszenia ciężarów i świadczeń publicznych, w tym podatków, tylko w zakresie określonym w ustawie (art. 84 Konstytucji).

Pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Szczecinie znajduje się aktualnie w Trybunale Konstytucyjnym pod sygn. akt P 1/16. Sprawa nie została dotychczas rozpatrzona, niemniej odpowiedź Trybunału na zadane pytanie prawne pozwoli rozstrzygnąć czy dokonana przez Sąd Najwyższy wykładnia art. 8 ust. 2a ustawy systemowej jest prawidłowa i czy przyznanie pracodawcy statusu płatnika składek na ubezpieczenia emerytalne, rentowe, chorobowe i wypadkowe pracownika wykonującego pracę w ramach umowy cywilnoprawnej zawartej z osobą trzecią jest zasadne.

ALEKSANDRA KSIĘŻYK

Starszy Manager w Departamencie Prawnym. Radca prawny, od 2013 roku związana z Russell Bedford. Kieruje Działem Prawnym w Kancelarii Russell Bedford. Posiada wieloletnie doświadczenie w pracy w warszawskich Kancelariach Prawnych głównie przy obsłudze średnich i dużych przedsiębiorstwach, ale również spółek Skarbu Państwa. W swojej praktyce zajmowała się postępowaniami sądowymi i administracyjnymi, a także tworzeniem różnego rodzaju umów, w tym z elementami prawa własności intelektualnej, porozumień, regulaminów, dokumentacji wewnętrznej, a także zakupowej. Jednakże głównym obszarem praktyki i zainteresowania jest prawo handlowe i procesy transformacyjne przedsiębiorstw z elementami prawa podatkowego i bilansowego. Zajmuje się przygotowaniem, a następnie wdrożeniem i przeprowadzeniem procesów połączeń, podziałów i przekształceń, a także tworzeniem i likwidacją podmiotów. W zakresie postępowań opracowuje strategię procesowe lub negocjacyjne. Realizuje niestandardowe projekty i wdraża nieszablonowe rozwiązania, przygotowywane zgodnie z indywidualnymi potrzebami klientów. Autorka artykułów dotyczących głównie aspektów związanych z procesami transformacyjnymi.

UWAGA NA PRACOWNICZY

Pracodawcy zamierzający skorzystać z usługi outsourcingowej, powinni zwrócić uwagę na skutki zawierania takich umów, bowiem „wynajmowanie” pracowników nie zawsze daje firmie zamierzone profity.

Firmy oferujące innym podmiotom realizowanie części zadań, a tym samym obniżenie kosztów pracowniczych poprzez zastosowanie tzw. outsourcingu pracowniczego, mogą stać się dla pracodawców dużym problemem. Chodzi o sytuacje, kiedy firmy dokonujące przejęcia pracowników nie odprowadzają składek na ubezpieczenia społeczne pracowników. Odpowiedzialność za to często spada na faktycznego pracodawcę.

W wielu przypadkach na podstawie umów outsourcingowych nie dochodzi do faktycznego przejęcia pracowników

w trybie art. 231 Kodeksu pracy. Przepisy kodeksu pracy wskazują bowiem na konkretne warunki prawidłowego przejęcia pracowników. Działalność niektórych firm oferujących takie usługi jest daleka od ich spełnienia. Faktyczne przejęcie oznacza, że zakład pracy przechodzi w posiadanie kolejnego podmiotu, który staje się pracodawcą dla przejętych pracowników. Jeżeli outsourcing ma być realny, powinien być powiązany z przejęciem nadzoru nad pracownikami przez podmiot zewnętrzny. W rzeczywistości, firmy outsourcingowe przejmują tylko obsługę dokumentacji pracowniczej i płacowej. Ich rola ogra-

nicza się do wypłacania pracownikom należności, bowiem nie posiadają atrybutów właściwych dla pracodawcy. Dochodzi w tym przypadku wyłącznie do formalnej zmiany pracodawcy.

W takim przypadku ZUS może stwierdzić, że outsourcing był pozorny, a obowiązek zapłaty składek spoczywa nadal na dotychczasowym pracodawcy. To, zamiast oszczędności, może spowodować dodatkowe koszty. Po stronie dotychczasowego pracodawcy powstaje bowiem zadłużenie z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne i zdrowotne pracowników.

EMILA PAŚLAWSKA

Radca prawny w Departamencie Prawnym Absolwentka Wydziału Prawa i Administracji na Uniwersytecie Gdańskim oraz Podyplomowego Studium Podatków i Prawa Podatkowego na Uniwersytecie Warszawskim. W 2016 roku ukończyła aplikację radcowską przy Okręgowej Izbie Radców Prawnych w Warszawie, następnie zdała z wynikiem pozytywnym egzamin radcowski. Doświadczenie zawodowe zdobywała w trójmiejskich i warszawskich kancelariach prawnych, prowadząc obsługę prawną osób fizycznych i prawnych. Posiada ponadto doświadczenie zawodowe w zakresie reprezentowania klientów przed sądami powszechnymi i administracyjnymi. Jej zainteresowania koncentrują się wokół prawa cywilnego i gospodarczego.

ODPOWIEDZIALNOŚĆ PRZEDSIĘBIORCY ZA NIEDOPEŁNIENIE NADZORU

Przedsiębiorca jako osoba fizyczna prowadząca działalność gospodarczą lub jako osoba pełniąca funkcję w przedsiębiorstwie na podstawie ustawy, umowy ponosi odpowiedzialność za swoje działania. Jednocześnie taka osoba może zostać pociągnięta do odpowiedzialności przez organy ścigania z tytułu niedopełnienia nadzoru nad przestrzeganiem reguł obowiązujących w danej działalności.

Podstawę takiej odpowiedzialności stanowi art. 84 Kodeksu karnego skarbowego (kks). Przepis art. 84 § 1 kks statuuje wykroczenie skarbowe dopuszczenia do popełnienia czynu zabronionego określonego w rozdziale 6 kks na skutek niedołożenia nadzoru nad innymi osobami, które podlegają nadzorowi danej osoby. Podkreślić należy, iż wyczerpanie znamion ustawowych tego czynu to sam fakt popełnienia czynu przez inne osoby, nie zaś fakt udowodnienia tym osobom winy. W rezultacie brak winy, brak umyślności w działaniu czy też niepoczytalność osoby podległej, która popełniła czyn stypizowany w art. 54-83 kks nie znosi odpowiedzialności osoby odpowiadającej na gruncie art. 84 § 1

kks. Krąg osób zobowiązanych do nadzoru, a tym samym mogących ponosić odpowiedzialność za wykroczenie skarbowe z art. 84 § 1 kks jest bardzo szeroki ponieważ należeć mogą do niego m.in. członkowie zarządu spółki, dyrektorzy, kierownicy lub wyznaczeni pracownicy.

Obowiązek nadzoru nad osobami podległymi może mieć różne źródło. Wynikać może bezpośrednio z ustawy, zawartej umowy, zajmowanego stanowiska czy też zakresu obowiązków. W rezultacie każda osoba sprawująca funkcję nadzorczą w przedsiębiorstwie może zostać pociągnięta do odpowiedzialności z tytułu niedopełnienia nadzoru. Niedopełnienie odpowiedzialności nadzoru może mieć

formę np.: braku właściwej organizacji pracy w zakresie terminowego składania deklaracji lub zeznań podatkowych przedsiębiorstwa, niewłaściwego przechowywania ksiąg rachunkowych czy też niewłaściwego zabezpieczenia znaków akcyzy.

Niemniej jednak niezależnie od czynu stypizowanego w rozdziale 6 kks z którym powiązana będzie odpowiedzialność na podstawie art. 84 § 1 kks sprawca tj. osoba odpowiedzialna za nadzór, będzie zawsze odpowiadała za wykroczenie skarbowe. W rezultacie wobec osoby odpowiedzialnej za nadzór może zostać orzeczona kara grzywny określana kwotowo.

PIOTR BACHNIK

Adwokat w kancelarii Russell Bedford Poland, związany z firmą od lutego 2016 roku. Posiada wykształcenie prawnicze, ukończył studia na Wydziale Prawa i Administracji Uniwersytetu Warszawskiego oraz jest absolwentem Szkoły Prawa Włoskiego i Europejskiego na WPiA UW prowadzonej wspólnie z Wydziałem Prawa Uniwersytetu w Katanii, Włochy. W latach 2014-2016 pracował w kancelarii Mamiński & Wspólnicy. Specjalizuje się w prawie karnym, egzekucji sądowej oraz prawie cywilnym. Posługuje się językiem angielskim wraz z terminologią prawniczą.

PRAKTYCZNE ASPEKTY KONTROLI I ODWOŁAŃ OD DECYZJI ZUS W ZAKRESIE PODWAŻENIA DECYZJI

Drogę do podważenia ustaleń kontroli daje decyzja ZUS, która kończy postępowanie przed organem rentowym i w której organ ustala, iż płatnikiem składek na obowiązkowe ubezpieczenia społeczne i zdrowotne pracowników oraz na Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych jest dotychczasowy pracodawca.

Mechanizm działania ZUS

ZUS wszczyna z urzędu postępowanie wyjaśniające, gdy stwierdzi nieprawidłowości w złożonych przez pracodawcę dokumentach. W przypadku kontroli, pracodawca zostanie prawdopodobnie zobowiązany do odprowadzenia składek od przychodu uzyskiwanego przez pracownika z umowy cywilnoprawnej. Dotyczy to takich umów, na podstawie których pracownicy świadczą usługi na rzecz swojego pracodawcy. Zdaniem ZUS umowy zawierane między pracodawcą a podmiotem zewnętrznym nie są prawnie skuteczne i ważne, bowiem ich skutkiem nie jest rzeczywiste przejście zakładu pracy oraz przejście pracowników na nowego pracodawcę, co oznacza, iż pracownicy nadal pozostają zatrudnieni u dotychczasowego pracodawcy. W takim przypadku pracodawca ma obowiązek odprowadzenia składek od łącznego przychodu uzyskiwanego przez pracownika z umowy o pracę i umowy cywilnoprawnej.

W uzasadnieniu swoich decyzji, ZUS powołuje się na art. 8 ust. 2a ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych. Zgodnie z tym przepisem, za pracownika uważa się także osobę wykonującą pracę na podstawie niektórych umów cywilnoprawnych (np. umowa zlecenia, umowa o dzieło), jeżeli zawarła taką umowę ze swoim pracodawcą albo jeżeli w ramach takiej umowy wykonuje pracę na rzecz swojego pracodawcy.

Spór z ZUS - działania związane z podważeniem decyzji ustalającej płatnika składek

Kwestionując postępowanie pracodawcy, ZUS wydaje tyle decyzji, ilu jest pracowników, co oznacza, że jedna kontrola może skutkować wydaniem kilkudziesięciu czy nawet kilkuset decyzji. Dla pracodawcy oznacza to z kolei konieczność równoległego sporządzenia ogromnej liczby odwołań, a następnie prowadzenia procesów. Podważenie decyzji ZUS ustalającej płatnika składek należy rozpatrywać na kilku płaszczyznach. Punkt

wyjścia stanowi niewątpliwie definicja pracownika na gruncie ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych zawarta w art. 8 ust. 2a ustawy, stanowiąca podstawę działania ZUS, a w szczególności jego interpretacja przez organ. Skuteczność sporu z ZUS zależy od wykazania, że pracownicy wykonując pracę na podstawie umów cywilnoprawnych nie wykonywali jej na rzecz swojego pracodawcy, a także że miejsce pracy oraz zakres obowiązków różnił się od tego, wynikającego z umowy o pracę. W wyniku wszczętych postępowań wyjaśniających ZUS stwierdza, iż umowy zawierane z podmiotem trzecim od samego początku są nieważne, ponieważ faktycznie nie doszło do przejścia pracowników, w związku z czym umowy te noszą cechy pozorności. Pracodawca na rzecz którego wydana została decyzja powinien zatem wykazać, że umowa zawarta z podmiotem trzecim nie była umową zawartą dla pozorów.

EMILA PASŁAWSKA

Radca prawny w Departamencie Prawnym Absolwentka Wydziału Prawa i Administracji na Uniwersytecie Gdańskim oraz Podyplomowego Studium Podatków i Prawa Podatkowego na Uniwersytecie Warszawskim. W 2016 roku ukończyła aplikację radcowską przy Okręgowej Izbie Radców Prawnych w Warszawie, następnie zdała z wynikiem pozytywnym egzamin radcowski. Doświadczenie zawodowe zdobywała w trójmiejskich i warszawskich kancelariach prawnych, prowadząc obsługę prawną osób fizycznych i prawnych. Posiada ponadto doświadczenie zawodowe w zakresie reprezentowania klientów przed sądami powszechnymi i administracyjnymi. Jej zainteresowania koncentrują się wokół prawa cywilnego i gospodarczego.

UWAŻAJ PRZEDSIĘBIORCO - NIEBEZPIECZ- NE ZMIANY W USTAWIE SYSTEMOWEJ

18 maja 2017 r. Prezydent RP podpisał ustawę z dnia 11 maja 2017 r. o zmianie ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych oraz ustawy o zmianie ustawy – Kodeks pracy oraz niektórych innych ustaw.

Niepokój budzi wprowadzony do ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych przepis art. 38a, zgodnie z którym jeżeli w związku z przeprowadzonym postępowaniem wyjaśniającym lub kontrolą wykonywaną przez płatników składek obowiązków z zakresu ubezpieczenia społecznego zachodzi konieczność wydania decyzji, Zakład wydaje decyzję podmiotowi zgłaszającemu ubezpieczonych do ubezpieczeń społecznych oraz płatnikowi składek ustalonemu przez Zakład.

Nowelizacją wprowadzono bowiem uprawnienie ZUS do wydania decyzji podmiotowi zgłaszającemu ubezpieczonych do ubezpieczeń społecznych oraz płatnikowi składek ustalonemu przez Zakład. Uprawnienie to oznacza, że ZUS zarówno w toku kontroli, jak i postępowania administracyjnego (wyjaśniającego) może ustalić, że płatnikiem składek jest faktycznie inny podmiot niż ten, który dokonał zgłoszenia do ubezpieczeń społecznych i rozliczał składki za ubezpieczonych. Po przeprowadzeniu postępowania i ustaleniu „właściwego” płatnika składek ZUS wyda w tym zakresie decyzję zarówno podmiotowi zgłaszają-

cemu ubezpieczonych do ubezpieczeń społecznych, jak i płatnikowi składek ustalonemu przez ZUS. Po uprawomocnieniu się tej decyzji ZUS sporządzi za płatnika z urzędu dokumenty związane z ubezpieczeniami społecznymi za okres wskazany w decyzji.

W zamyśle ustawodawcy, wprowadzony przepis ma chronić pracowników przed nieuczciwymi firmami, które unikają płacenia składek na ubezpieczenia społeczne i zdrowotne, np. w przypadku tzw. outsourcingu pracowniczego. Jeśli ZUS nabierze podejrzeń, że dochodzi do łamania przepisów, będzie mógł ustalić wysokość składek należnych do zapłacenia i wskazać płatnika, który będzie musiał uregulować zobowiązanie. Przepis obowiązuje od 13 czerwca 2017 r.

Nowelizacją wprowadzono także zmiany dotyczące rachunków bankowych, na które mają być dokonywane wpłaty z tytułu składek na ubezpieczenia. Na takie indywidualne rachunki ma wpływać jedna wpłata na wszystkie należności, do poboru których jest zobowiązany Zakład Ubezpieczeń Społecznych, to jest należności z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne,

Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych oraz na Fundusz Emerytur Pomostowych.

W zamiarze ustawodawcy, nowe zasady mają umożliwić płatnikom składek zmniejszenie liczby dokonywanych wpłat. Po otrzymaniu składek Zakład Ubezpieczeń Społecznych będzie dysponował środkami między poszczególnymi funduszami i ich dysponentami. Wprowadzone rozwiązanie nie do końca jednak może wydawać się dobre. Pamiętać trzeba, że każde uchybienie terminowi zapłaty składek lub zaniżenie wysokości składek będzie, co do zasady skutkowało powstaniem zaległości podatkowej.

W konsekwencji każda kolejna wpłata będzie naliczana przez ZUS na poczet należności głównej oraz odsetek za zwłokę. Sytuacja taka może z kolei prowadzić do sytuacji, w której płatnik nie będzie mógł określić jaka część wpłaconej kwoty dotyczy ubezpieczenia społecznego, a jaka ubezpieczenia zdrowotnego, Funduszu Pracy lub Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych. Sytuacja taka będzie generować negatywne skutki także dla ubezpieczonych.

EMILA PASŁAWSKA

Radca prawny w Departamencie Prawnym Absolwentka Wydziału Prawa i Administracji na Uniwersytecie Gdańskim oraz Podyplomowego Studium Podatków i Prawa Podatkowego na Uniwersytecie Warszawskim. W 2016 roku ukończyła aplikację radcowską przy Okręgowej Izbie Radców Prawnych w Warszawie, następnie zdała z wynikiem pozytywnym egzamin radcowski. Doświadczenie zawodowe zdobywała w trójmiejskich i warszawskich kancelariach prawnych, prowadząc obsługę prawną osób fizycznych i prawnych. Posiada ponadto doświadczenie zawodowe w zakresie reprezentowania klientów przed sądami powszechnymi i administracyjnymi. Jej zainteresowania koncentrują się wokół prawa cywilnego i gospodarczego.

Zapraszamy

już dziś zarezerwuj miejsce na

KONGRES PRAWA PRACY 2018

aktualne regulacje oraz najważniejsze planowane zmiany z zakresu bieżących problemów prawnych i organizacyjnych podmiotów zatrudniających

Warszawa, 19-20 października 2017, Hotel Sobieski Radisson BLU

Wśród prowadzących:

Przemysław Cizek, dr Maciej Chakowski,
Paweł Wróbel, Robert Lisicki, Joanna Wojciechowicz,
Piotr Wojciechowski

Szczegóły

Russell Bedford Akademia
tel: +48 22 276 61 84
email: szkolenia@russellbedford.pl

ORGANIZATOR

PARTNER MERYTORYCZNY

Cena specjalna
dla czytelników

**1190 zł
netto**

PATRONI MEDIALNI

NEW IRS GLOBAL COMPLIANCE INITIATIVES – IMPACTING US BUSINESSES, AND BEYOND

The IRS Criminal Investigation (CI) unit’s announcement of a new initiative in August 2017, specifically targeted at using multiple data sources to tackle cross-border tax evasion, is likely to have direct implications for US businesses operating worldwide. Building on the CI unit’s recent experience in offshore evasion, specifically following cases involving UBS and other Swiss banks, this initiative is expected to make intensive use of information and analysis sourced not only from tax data but also obtained under the Foreign Account Tax Compliance Act (FATCA) and other international regulations.

More seriously perhaps, the IRS Large Business and International (LB&I) division has, again in August 2017, announced 13 new campaigns directed at identifying non-compliance and cross-border discrepancies. With these initiatives appearing to reflect a concentrated – and unprecedented – interest in mid-market businesses, the IRS’s stated objective of using FATCA and other data sourced from US-headquartered companies and their subsidiaries worldwide is likely to have major implications for SMEs and ‘micro-multinationals’ trading cross-border.

The 13 initiatives (or ‘Campaigns’) announced by the IRS appear to highlight a new and more stringent focus on the ‘repatriation’ of international profits. Four campaigns, in particular, are likely to have immediate implications for international businesses:

- Related Party Transactions Campaign
- Repatriation Campaign
- Form 1120-F Non-Filer Campaign; and
- Inbound Distributor Campaign.

Related Party Transactions Campaign

Focussed on transactions between ‘commonly controlled entities’ facilitating transfers of funds through entities or shareholders, the IRS’s website makes

specifically clear that “LB&I is allocating resources to this issue to determine the level of compliance in related party transactions of taxpayers in the mid-market segment.”

Repatriation Campaign

The IRS’s intention to focus on the mid-market is again made clear in this campaign, with the website stating that “LB&I is aware of different repatriation structures being used for purposes of tax free repatriation of funds into the U.S. in the mid-market population. It has also been determined that many of the taxpayers do not properly report repatriations as taxable events on their filed returns. The goal of this campaign is to simultaneously improve issue selection filters while conducting examinations on identified, high risk repatriation issues and thereby increase taxpayer compliance.”

Form 1120-F Non-Filer Campaign

The IRS has identified that many international companies doing business in the USA are not filing the required Form 1120-F. While regulators appear to be taking a softer approach on this campaign, identifying the worst offenders to “encourage them to file their required returns” (initially through “soft letter outreach”), examinations will be undertaken into those companies failing to take appropriate action.

Inbound Distributor Campaign

The IRS also appears to be concerned that inbound distributors in the US are under-reporting profits – where not recording actual losses, and appears to believe these companies to have “incurred losses or small profits on U.S. returns, which are not commensurate with the functions performed and risks assumed”, believing US taxpayers to be “entitled to higher returns in arms-length transactions”. A dedicated training programme for IRS staff is likely to lead to greater scrutiny, as well as more frequent “issue-based examinations”.

Cross-border operations – what should you be doing now?

These initiatives appear to reflect an obvious and growing concern within the IRS that mid-market companies are not repatriating their non-domestic profits as fast or as fully as regulators might like. Increasing concern (particularly over potential under-reporting in inbound distribution arrangements) could mean greater scrutiny of transfer-pricing structures and operations outside of the USA. The IRS clearly intends to make greater use of globally available data, under FATCA and other international agreements. Companies with multiple operations in Europe and worldwide might be well advised to begin a thorough review of arms-length arrangements (and appropriate documentation systems) now.

IDEA ASESORES INCREASES RUSSELL BEDFORD PRESENCE IN SPAIN

We are currently seeing a resurgence in the Spanish property market. The data around mortgage approvals confirms this and leads us to be optimistic. Furthermore, certain cities and tourist areas are looking particularly dynamic in both residential and commercial sectors.

Before you invest in Spanish property you should analyse and plan around these considerations:

- Financial – your expected return on investment, and the financial resources you need and how to get them.
- Legal – advice is essential to minimise your risk and understand all the costs involved.

Here are ten areas you should understand when investing in Spanish property.

1. Notifying the authorities

While you do not need to seek prior authorisation to invest in Spanish property (there are a few exceptions, investments coming from tax havens are one example), you do have to notify the General Directorate of Commerce and Investment of certain investments once they have happened.

2. Money laundering prevention

Anti-money-laundering regulations require you to file certain documents to evidence your identity, your business and professional activities, and from where the funds originate.

3. Choosing the right investment vehicle

There are several ways of investing in Spanish property and, depending on circumstances, one may be better than another. You can buy property as an individual or through a company. You can also use property investment funds or real-estate investment trusts (REITs) such as Sociedades Anónimas Cotizadas de Inversión en el Mercado Inmobiliario (SOCIMI). I've even seen crowdfunding initiatives. These alternatives make it essential to get the right legal advice.

4. Identification numbers

When you buy Spanish property as an individual you will need to apply for a Número de identidad de extranjero (NIE), a foreigner's identification number. If buying through a company you will need a Número de Identificación Fiscal (NIF), a tax identification number.

5. Legal aspects

There are many legalities to navigate when buying property in Spain. These include civil, taxation, town planning, and consumer protection matters that can differ across territorial jurisdictions.

6. The role of the notary

To enjoy the protection of having your title to property entered in the public land registry, a notary must witness the transaction. A notary represents the Spanish government, not the investor, and does not replace the need for a solicitor.

7. Before you sign the arras contract

The arras is a pre-contract that obliges the parties to complete a contract of sale at a future point. It involves paying a deposit. Before you sign the arras, you should carry out the following checks where relevant to the property in question:

- The ownership of the property and its entry in the public land registry
- The presence of any charges or encumbrances
- The cadastral situation and how it determines property taxes
- Any urban planning that affects the property
- The existence of a community of owners and any rules that you will need to observe

- The possession status: whether the property is leased or occupied
- All expenses and taxes and whether payments are up to date
- The physical state of the property and its general maintenance.

8. Ownership costs

It is essential you familiarise yourself with the costs of ownership.

There are taxes that arise from your investment in a property as well as those that arise from your subsequent ownership, such as real estate tax and non-resident income tax.

There are also the costs involved in buying a property. These include notary fees, land registry fees, and other administrative costs. While ownership of these costs can be negotiated, it is usual for the buyer to pay.

Once you own the property you will need to insure it too.

9. The property as security

If you are buying a property with a mortgage, the lender will place a charge on the property as security.

10. Investor's residency

Commonly called the Golden Visa, this entitles non-EU owners investing more than €500,000 in Spanish property to apply for a family residence permit. The permit lasts for two years but is renewable. After five years of ownership, owners can apply for permanent residency. After ten years it is possible to apply for Spanish citizenship.

Author: Jaime J. Navarro, Zaragoza, Spain

Zdobądź certyfikat TPE® w zakresie cen transferowych IX edycji za nami, już dziś zapisz się na następną!

INSTITUTE OF INTERNATIONAL TAX ACCOUNTING AND FINANCE (ITAF) POWSTAŁ W EDYNBURGU. INSTYTUT ZAJMUJE SIĘ KSZTAŁCENIEM PROFESJONALISTÓW Z DZIEDZIN PODATKÓW, PRAWA I FINANSÓW, OFERUJĄC PROGRAM MIĘDZYNARODOWYCH KWALIFIKACJI ZAWODOWYCH I DOBRZYCH PRAKTYK W ZAKRESIE CEN TRANSFEROWYCH, PLANOWANIA PODATKOWEGO I RESTRUKTURYZACJI PRZEDSIĘBIORSTW. ITAF TO PRĘŻNA MIĘDZYNARODOWA ORGANIZACJA, OBECNIE SKUPIAJĄCA CZŁONKÓW ORAZ STUDENTÓW Z KAŻDEGO KONTYNETU.

TO JUŻ X JUBILEUSZOWA EDYCJA!!!

CERTYFIKOWANY KURS SPECJALISTY W ZAKRESIE CEN TRANSFEROWYCH W UJĘCIU MIĘDZYNARODOWYM POPARTY CERTYFIKATEM TPE®

Czteromodułowy kurs z zakresu dokumentacji podatkowych, polityki cen transakcyjnych oraz wytycznych OECD dla przedsiębiorstw wielonarodowych poparty certyfikatem TPE®

Certyfikowane warsztaty praktyczne dla osób odpowiedzialnych za sporządzenia dokumentacji podatkowych cen transakcyjnych pomiędzy podmiotami powiązаныmi w międzynarodowych i krajowych grupach kapitałowych poparty certyfikatem TPE®.

**SPRAWDŹ SZCZEGÓŁY
W SEKCJI KURSY NA STRONIE**

szkolenia.russellbedford.pl

www.russellbedford.pl

rbmagazine.russellbedford.pl

Biuro Warszawa

ul. Marynarska 11
02-674 Warszawa
T: 22 299 01 00
F: 22 427 44 02
E: office@russellbedford.pl

Biuro Gdańsk

ul. Jaśkowa Dolina 81
80-286 Gdańsk
F: 22 427 44 02
E: gdansk@russellbedford.pl

Biuro Katowice

ul. Lompy 14 lok. 410
40-040 Katowice
T: 32 731 34 20
F: 32 731 34 21
E: katowice@russellbedford.pl

Biuro Kraków

Al. Płk. Wł. Beliny-Prażmowskiego 29/7
31-514 Kraków
T: 32 731 34 20
F: 22 427 44 02
krakow@russellbedford.pl